

Glasilo občine Cirkulane

Letnik 8, številka 3

December – Gruden 2014

*Beseda je kot trenutek, leto kot knjiga.
Naj se trenutki prihodnjega leta povežejo
v čudovito zgodbo.*

*Prijetne božične praznike in srečno v letu 2015.
Občina Cirkulane*

Risbe na strani 2 in 44: Erika Hercog, 2. a, Teja Kolednik, 2. a, Maja Hercog, 2. a, Iris Petrovič, 1. a, Špela Ilec, 1. a., Lea Mendaš Kokol, 1. a, Rebeka Emeršič, 1. a, Tadej Kolednik, 1. a, Alen, 3. c, Tilen Resman, 3. a, Nik Brek, 3. a

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Uredniški odbor: Milena Debeljak, Nina Gabrovec, Marica Zebec, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik. Odgovorna urednica: Tatjana Mohorko. Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Oblikovanje in tisk: Vejica, Rado Škrjanec s. p., 041 684 910. Naslov uredništva: Občina Cirkulane, Cirkulane 58, 2282 Cirkulane, telefon: 02/795 34 20. Elektronski naslov: tajnistvo@cirkulane.si. Natisnjeno: 900 izvodov, ki jih prejmejo gospodinjstva v občini brezplačno. Glasilo občine Cirkulane tudi na internetu: www.cirkulane.si. Naslovnica: Tatjana Mohorko

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Lokalne volitve so za nami in z vso iskrenostjo se zahvaljujem vsem, ki ste mi namenili svoj glas. Spet tisti, ki ste namenili svoj glas komu drugemu, pa se pustite presenetiti nad dobrimi rezultati v prihodnjih štirih letih. Pravzaprav se mi ni nikoli očitalo slabih rezultatov dela in razvoja kraja, kar moram priznati.

Mogoče komu ni všeč moj stil vodenja občine, kar je vsekakor mogoče, vendar je potrebno razumeti dejstvo, da za vsako odločitvijo stojijo tudi odgovornosti, ki jih hočeš nočeš prevzemam na svoja ramena. Vse prej kot lahko se mi zdita delo in odgovornost, ki sta mi zaupana, zato je mogoče včasih nerazumljivo, s kakšno lahkoto nekateri sprejemajo odločitve. Sedaj, ko so volitve mimo, lahko povem, kako pomembno je, da ekipa ostaja enaka, saj lahko kontinuirano delo opravlja naprej. Z novim županom in z novo ekipo bi razvoj stagniral v naši občini zagotovo leto dni ali več. Tega si pa v tem trenutku ne smemo privoščiti, saj bi bile posledice prehude.

Nova ekipa svetnikov v tem mandatu je imenovana. Imenovani in potrjeni so odbori, ki že pridno delajo, saj je proračun prav tako pod streho oz. sprejet. Proračun je ključni dokument, ki je osnova vseh del in dogajanj v občini, zato je tako pomembno, da je sprejet. Tudi v tem mandatu sem se odločil za dva podžupana; to sta Franc Milošič in Ivan Hemetek. Upam, da bomo vsi delali za napredek in razvoj občine Cirkulane. Bojim se namreč dejstva, da bo v naslednjem obdobju veliko težje dosežati takšen razvoj in napredek kot v preteklih osmih letih. Vzrok je v drugačni sprejeti strategiji države, ki usmerja evropski regionalni denar v lastne projekte in velike centre. Po moje je država s tem žal naredila veliko napako, saj bi morala biti naša država glede na velikost enakomerno razvita.

V Ljubljani žal vedno pozabljajo, da naša država ni samo Ljubljana in da ni sestavljena samo iz velikih središč, ampak iz podeželja, ki mu žal posveča premalo pozornosti in denarja. Na podeželju se še vedno ubadamo z urejanjem

cest, prav tako pa urejamo tudi druge vzporedne napredne ideje, vendar smo pozabljeni takrat, kadar bi morali imeti zagotovljena sredstva za realizacijo teh idej. Nekaj, a zelo malo bo namenjenega denarja za tako imenovane mehke projekte, ki ga bomo vsekakor izkoristili, vprašanje, ki se pojavlja, pa je, kdo bo sredstva na koncu dobil in kdo lahko koristil.

S takim načinom dela v državi se žal ne morem strinjati. Prepričan sem, da je veliko takih županov, ki moje mnenje podpirajo. Velikim centrom sicer privoščim več razvojnega denarja, kajti, če bo ta racionalno in maksimalno smiselno porabljen, bo koristil tudi našim sredinam in ljudem. Bojim se pa, vsaj tako kaže praksa, da veliki centri ne porabljajo denarja tako smotrno in racionalno kot majhne občine. Velike občine so tudi precej zadolžene. Bojazn, ki jo jaz tukaj vidim, je ta, da bo denar marsikje poniknil in koristi od njega ne bo velike. To se je dogajalo skozi vsa leta od nastanka občin in nič ne kaže, da bi bilo v prihodnosti drugače.

Tokrat bi se osredotočil raje na razvoj naše lokalne skupnosti. Ta razvoj vidim v dveh smereh. Ena smer je sigurno ta, da se bomo morali za realizacijo katerih koli projektov povezovati z drugimi občinami v naši bližnji in širši okolici. Le tako bomo lahko uresničevali cilje, ki jih vidimo pred seboj. To pomeni, da bomo združili interese več občin in skupaj poskušali uresničiti idejo, ki bo z realizacijo koristila vsem, ne glede na to, v kateri občini bo njena lokacija. Povezovali se bomo tudi z občinami čez mejo, saj imamo skupne probleme.

Drugi del razvoja bo usmerjen v razvoj po lastnih možnostih. To pomeni, da se bomo morali z lastnimi idejami in svojimi finančnimi sredstvi ubadati s težavami, ki bodo tisti trenutek nuja in se bodo morale uresničiti. V teh nekaj letih smo imeli veliko srečo in tudi nemalo znanja, da smo počrpali več kot uspešno evropski denar, ki smo ga pridobili z razpisi. Ker v prihodnje to ne bo mogoče, bomo morali še veliko bolj paziti, kam in koliko denarja nameniti,

prav tako pa bo potrebno že obstoječo infrastrukturo vzdrževati tako, da bo vzdrževana na nivoju, ki je za to potreben.

Kot vidimo, veliko manevrskega prostora ne bo, pravzaprav pa ga nismo v naši zgodovini nikoli niti imeli veliko, tako da se na koncu koncev ne bojim nadaljnjega razvoja naše občine. Res drži, da ta ne bo drvel naprej z veliko hitrostjo, pa vendar je potrebno omeniti, da na našem področju živijo ljudje z železno voljo in zlatim srcem. Ko tako razmišljam, se mi zdi, da bo razvoj tudi tokrat prisoten v naši lokalni skupnosti. Mogoče je tokrat tudi čas, da se z lastnim delom, voljo in idejami lotimo našega turističnega potenciala, ki ga lahko podkrepimo z dobro kapljico in kulinariko in tako najdemo formulo, ki nam bo vsem pomagala pri razvoju in delovnih mestih, ki jih je potrebno samo uresničevati. To je področje, ki ni odvisno od same občine, ampak vas, občanov, ki živite v naši občini. Sprejmemo ponujene možnosti, mogoče kdaj tudi kakšen riziko, da bomo lahko ustvarjali prihodnost, ki si jo vsi želimo in zaslužimo.

Na koncu želim vsem ob prihajajočih praznikih obilo družinske sreče in razumevanja, da bi bili to prazniki, ki bi nam prinesli nasmeh na lica in srečo za popotnico. Če bomo imeli dovolj sreče, bomo vsekakor lahko ustvarjali zadovoljivo prihodnost in povezanost vseh generacij.

Župan Janez Jurgec

Delovanje Občinskega sveta od oktobra do decembra

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec je v obdobju od oktobra do decembra sklical dve redni seji Občinskega sveta občine Cirkulane.

Na 1. konstitutivni (redni) seji Občinskega sveta občine Cirkulane, ki je bila dne 6. 11. 2014, je Občinska volilna komisija podala poročila o izidu volitev v Občinski svet in volitev župana. Na seji se je sprejel sklep o imenovanju mandatne komisije, ki je na podlagi pregleda izdanih potrdil o izvolitvi občinskih svetnikov ter poročila predsednice Občinske volilne komisije občine Cirkulane potrdila mandate vsem izvoljenim občinskim svetnikom. Prav tako je mandatna komisija na podlagi pregleda izdanih potrdil o izvolitvi za župana ter poročila predsednice Občinske volilne komisije potrdila mandat županu.

Novi svetniki so na 1. konstitutivni seji sprejeli sklep o imenovanju Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja.

DRUGA REDNA SEJA

Na 2. redni seji Občinskega sveta občine Cirkulane, ki je bila dne 2. 12. 2014, so svetniki sprejeli sklepe o imenovanju članov stalnih delovnih teles občine in nadzornega odbora. Prav tako so sprejeli sklep o imenovanju predstavnikov lokalne skupnosti v Vzgojno-izobraževalni zavod OŠ Cirkulane-Zavrč. Na isti seji so sprejeli predlog Proračuna občine Cirkulane za leto 2015, ki se javno objavi. Javna razprava traja 15 dni. Svetniki so sprejeli še sklep o določitvi vrednosti točke za izračun NUSZ za leto 2015, sklep o financiranju političnih strank v občini Cirkulane

Novoizvoljeni Svet občine Cirkulane se je na konstitutivni seji sestal 6. novembra, ko je Občinska volilna komisija podala tudi poročila o izidu volitev v Občinski svet in volitev župana.

Foto: Laura

in Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Cirkulane za obdobje 2014–2020. Svetniki so prav tako sprejeli sklep o imenovanju inventurne komisije.

Na vseh sejah Občinskega

sveta bo župan občine Cirkulane Janez Jurgec sproti obveščal svetnike o realizaciji sklepov Občinskega sveta in poteku aktualnih investicij v občini Cirkulane.

Mihaela Fridauer

Novo občinsko vodstvo v mandatu 2014–2018

Lokalne volitve 2014 so za nami. V občini Cirkulane ostaja novo – staro vodstvo. Volivke in volivci so namreč že v prvem krogu volitev odločili, da na čelu občine ostaja dosedanji župan Janez Jurgec.

Po lokalnih volitvah smo v občini Cirkulane dobili tudi novi Občinski svet, ki ga sestavlja devet novoizvoljenih svetnikov.

- Franc Milošič, Gradišča 46 – SDS
- Anton Podhostnik, Cirkulane 63 – SDS
- Estera Črnivec, Mali Okič 41 a – SDS
- Mitja Arbeiter, Meje 16 a – SDS
- Milan Žumbar, Pristava 21 b – SD
- Štefan Ban, Paradiž 44 – SD
- Anton Bratušek, Cirkulane 44 b – SD
- Ivan Glavica, Gruškovec 84 a – SD
- Ivan Hemetek, Cirkulane 1 – SLS

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec in novi Občinski svet za mandatno obdobje 2014–2018 na prvi seji, na kateri so se jim pridružili še sodelavci iz Občinske uprave in člani Občinske volilne komisije.

Foto: Laura

TM

Odbori in komisije v občini Cirkulane v mandatu 2014–2018

ODBOR ZA JAVNE FINANCE

Anton Podhostnik, *Cirkulane*, predsednik, Estera Črnivec, *Mali Okič*, Ivan Glavica, *Gruškovec*, Janja Karo, *Cirkulane*, Danica Ranfl, *Medribnik*

ODBOR ZA NEGOSPODARSKO DEJAVNOSTI

Anton Bratušek, *Cirkulane*, predsednik, Ivan Glavica, *Gruškovec*, Franc Milošič, *Gradišča*, Mitja Arbeiter, *Meje*, Primož Horvat, *Gradišča*, Antonija Žumbar, *Pristava*, Danica Finžgar, *Brezovec*

ODBOR ZA GOSPODARSTVO, KMETIJSTVO IN GOSP. INFRASTRUKTURO

Ivan Hemetek, *Cirkulane*, predsednik, Štefan Ban, *Paradiž*, Martin Vidovič, *Gradišča*, Lenart Zamuda, *Gradišča*,

Estera Črnivec, *Mali Okič*

ODBOR ZA OKOLJE IN PROSTOR

Franc Milošič, *Gradišča*, predsednik, Mitja Arbeiter, *Meje*, Milan Žumbar, *Pristava*, Štefan Ban, *Paradiž*, Ivan Hemetek, *Cirkulane*, Samo Kralj, *Dolane*, Marko Hrnčič, *Pristava*

STATUTARNO-PРАВNA KOMISIJA

Anton Podhostnik, *Cirkulane*, predsednik, Ivan Glavica, *Gruškovec*, Anton Bratušek, *Cirkulane*, Kosta Jankovič, *Medribnik*, Sabina Bratušek, *Paradiž*

KOMISIJA ZA MAND. VPRAŠANJA, VOLITVE, IMENOVANJA IN PRIZNANJA

Franc Milošič, *Gradišča*, predsednik, Ivan Hemetek, *Cirkulane*, Milan Žum-

bar, *Pristava*

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA

Marija Krajnc, *Ptuj*, predsednica, Maja Milošič, *Dolane* – namestnica predsednice, Marko Hrnčič, *Pristava*, Kristjan Bratušek, *Cirkulane*, Roman Belšak, *Cirkulane*, Rudolf Lozinšek, *Veliki Vrh*, Franc Kelc, *Paradiž*, Ivan Tetičkovič, *Pristava*

Predsednika in člane za t.i. koordinacijo vaških skupnosti Občinski svet še ni imenoval, saj so vaše skupnosti v fazi formiranja, na eni od prihodnjih sej pa Občinski svet čaka še imenovanje članov v Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter v Komisijo za požarno varnost in civilno zaščito.

TM

V Cirkulanah odprli poslansko pisarno

Konec novembra je bil v občini Cirkulane krajši svečani dogodek ob odprtju poslanske pisarne, v kateri se bodo občanke in občani poslej lahko srečevali s poslanko Državnega zbora RS Suzano Lep Šimenko. Ob odprtju pisarne se je poslanka pridružilo vodstvo občine Cirkulane z županom Janezom Jurgecem na čelu, ob njih še predstavniki sosednjih občinskih odborov stranke SDS, med gosti pa je bil tudi državni svetnik Branko Šumenjak iz Ormoža.

Ob tej priložnosti je poslanka Suzana Lep Šimenko zbrane seznanila s trenutno aktualnimi temami v parlamentu, tudi z Zakonom o izvrševanju proračuna. Med drugim je govorila o višjih davkih, ki se nam obetajo,

vse večji zadolženosti naše države in o skrbi za regionalni razvoj. Omenila je, da jo vse bolj skrbi, da v vrhu ni posluha za pobude regijskih svetov. Opozorila je, da bo v prihodnje žal vse manj konkretnih projektov za vzhod države. Poudarila je, da Slovenija nujno potrebuje pravega gospodarskega ministra.

Sicer pa je bila v ospredju poslanka pisarna v občini Cirkulane, ki je občanom na voljo vsak četrti ponedeljek v mesecu, med 8.00 in 9.30. Poslanka pričakuje, da bo v pogovorih z občani dobila tudi čim več pobud in vprašanj, ki ji bodo v pomoč pri njenem delu.

Župan J. Jurgec je poslaniki izrekel posebno dobrodošlico, ob tem pa dejal, da je občina že imela poslansko pisarno, ki je na voljo poslancem z območja, ki ga za-

Poslanka Suzana Lep Šimenko z vodstvom občine Cirkulane in še nekaterimi gosti ob otvoritvi poslanske pisarne v prostorih Občine Cirkulane. Vrata pisarne bodo odprta vsak četrti ponedeljek v mesecu, med 8.00 in 9.30.

Foto: TM

stopajo ne glede na politično opcijo. Zanj je pomemben stik z občani, kajti po njegovih besedah je problemov, na katere je potrebno glasno opozoriti, vse več in poslanka lahko v nekaterih primerih

odigra ključno vlogo. Zato je povabilo občanom, da obiščejo poslansko pisarno v Cirkulanah, še pomembnejše, je zaključil župan Jurgec.

TM

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Cirkulane!

Mesec december je mesec pripravljanja na praznovanje, za mnoge najlepšega praznika v letu, božiča. Kako bomo preživeli in praznovali ta čas, je predvsem odvisno od lastnih in družinskih prepričanj in od tradicije, ki ji pripadamo. Je pa to tudi čas, ko premišljujemo o letu, ki se bliža h koncu, in čas, ko v glavi snujemo nove cilje in izzive prihodnosti.

Ne glede na bližajoče se praznično vzdušje, pa se mi zdi prav, da se na kratko vseeno posvetim dogajanju v Državnem zboru. Najpomembnejši dokument, ki smo ga v mesecu novembru obravnavali je rebalans proračuna za leto 2014. Koalicijske stranke so predlagali rebalans izglasovale in z njim potrdile dvig planiranega proračunskega primanjkljaja, za dodatnih 200 mio €, na skupno 1,2 mlrd €. Kar znaša 4,3 % BDP in je visoko nad ciljem, ki ga imamo zapisanega v programu stabilnosti. Od leta 2009 je Slovenija namreč v postopku presežnega primanjkljaja in mora po priporočilih Sveta EU proračunski primanjkljaj znižati pod 3 % BDP.

Zaradi visoke zadolženosti mora Slovenija letno samo za obresti nameniti skoraj 1,1 mlrd €, kar je okoli 13 % vseh letnih prihodkov v proračun. Za lažjo predstavbo, to je približno toliko, kot če bi od neto plače 770 € mesečno morali nameniti 100 € samo za obresti. Moram poudariti, da me resnično skrbi, koliko časa se bomo še brezglavo zadolževali in s tem breme krize prenašali na državljanke in državljane ter generacije za nami.

V začetku meseca decembra je koalicija izglasovala tudi spremembo dveh zakonov, s katerima se davek na finančne storitve in davek od prometa zavarovalnih poslov zvišuje z 6,5 % na 8,5 %. Žal bomo breme tega dviga nosili državljani in gospodarstvo preko višjih bančnih provizij in višjih cen zavarovalniških storitev.

Če sem odkrita, že prav s težavo čakam dan, ko bomo v Državni zbor s strani vladne ekipe prejeli predloge ukrepov za razbremenitev in ustvarjanje boljših pogojev za delovanje podjetij, ki

bodo pripomogli k ustvarjanju novih delovnih mest in s tem seveda izboljšali življenjske pogoje za državljanke in državljane.

Za letošnje leto je sicer napovedana gospodarska rast v višini nekaj čez 2 % BDP, kar je pozitiven statistični podatek, ki pa je predvsem posledica povečane izvoza in izvedenih infrastrukturnih projektov s strani občin kot posledica črpanja evropskih sredstev. Več kot očitno je, da so v zadnjih letih občine pomembno gonilo razvoja v Sloveniji, zaradi česar se je ustvarilo in ohranilo marsikatero delovno mesto ter nato preko davkov veliko prispevalo tudi v proračun države.

Poslanci lahko predsedniku vlade in ministrom postavljamo pisna in ustna poslanska vprašanja, podamo pobudo za ureditev posameznih zadev ali za sprejem določenih ukrepov s področja delovanja vlade. To možnost sem v zadnjih dveh mesecih izkoristila velikokrat in na ministre naslovila številna vprašanja, ki so se nanašala na področje evropskih sredstev (glede priprave Operativnega programa – enega izmed temeljnih dokumentov za črpanje evropskih sredstev iz nove finančne perspektive 2014–2020, v zvezi z zaustavitvijo povračil s strani EU v proračun RS ter napako pri 8. javnem pozivu v okviru Razvoja regij), v zvezi z zagotavljanjem neodvisnosti delovanja Javne agencije za varstvo konkurence, v zvezi z zaposlovanjem, v zvezi z vračilom pokojnin, v zvezi s sistemom računovodskega poročanja javnega sektorja, v zvezi z vračilom dohodnine za leto 2013, pritegnitev tujih investicij v Slovenijo in nadaljevanjem gradnje avtocestnega odseka Draženci–Gruškovje.

V mesecu novembru sem odprla dve poslanski pisarni, prvo v Lovrencu na Dravskem polju, drugo, 24. 11. 2014, v prostorih Občine Cirkulane. Za vaše predloge, pobude in vprašanja bom v tej pisarni prisotna vsak 4. ponedeljek v mesecu med 8.00 in 9.30. Lahko pa se name obrnete tudi preko elektronske pošte: suzana.lep-simenko@dz-rs.si. Vse, ki uporabljate socialna omrežja, vabim, da preko Facebook strani in

Poslanka Suzana Lep Šimenko

Twitterja sproti spremljate moje aktualnosti v Državnem zboru in iz bližnje okolice.

Približuje se božič, ki je zame najlepši in najbolj notranje doživeti praznik. Že sama priprava nanj ga dela posebnega. Predbožični čas je čas, ko imamo na mizi adventni venček, obiščemo najdražje, svečano pripravimo božično drevo, jaslice in večerjo ter pečemo dobrote. Takoj za božičem slavimo dan samostojnosti in enotnosti, ki je za usodo slovenskega naroda izjemno pomemben dan. Nekaj dni za tem slavimo še vstop v leto 2015.

Spoštovane občanke in občani občine Cirkulane,

naj vam ob koncu zaželim lepe prihajajoče praznične dni, ki naj bodo polni veselja, notranjega miru in pozitivnih misli za prihodnost. V letu 2015 pa obilo zdravja, osebnega zadovoljstva in lepih trenutkov.

Suzana Lep Šimenko,
poslanka DZ RS

Bilo je izjemno naložbeno leto

Občina Cirkulane na področju investicij zaključuje še eno izjemno uspešno leto. Zaključene so nekatere večje investicije na področju cestne infrastrukture: modernizacija cest Brezovec-Levičnik, Gradišča-Hum in cesta Gruškovec-Ržakov breg. Uspešno je zaključena tudi energetska sanacija večnamenske dvorane, katere naložba je vredna 1,7 milijona evrov.

Zaradi obilnih padavin se je na območju občine sprožilo kar nekaj večjih plazov, ki jih je občina že v večji meri sanirala. Med večjimi sta bila sanirana tudi plazova v Okiču in Brezovcu pri Štrbalu. Za sanacijo plazov je občina doslej odštela okrog 60 tisoč evrov. V letu 2015 bo potrebno sanirati še dva večja

plazova, in sicer plaz Gradišča-Štuhečova hosta in plaz Brezovec pri Korenu.

Vendar s tem investicije v občini za leto 2014 še niso zaključene. Izvedla se je tudi modernizacija ceste Dolane-Golov breg v dolžini 624 m, kjer so bila dela zaključena 30. novembra. Cesta je bila v slabem stanju, zato je bila potrebna obnova. Nadaljevanje obnove ceste pa je predvideno z izgradnjo kanalizacije. Cesta je bila vključena v NRP občine za leto 2014, zato je financirana iz lastnih sredstev.

V IZGRADNJI KANALIZACIJA DOLANE

V drugi polovici leta je občina Cirkulane pridobila sredstva z 8. razpisa, t. i. sredstva Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki so namenska nepovratna sred-

stva (EU 85 % in 15 % lastna sredstva). Le-ta so namenjena izgradnji kanalizacijskega omrežja Dolane.

Konec leta so se gradbena dela za izgradnjo kanalizacije že začela izvajati, saj morajo biti končana do 30. maja 2015. Izvajalec je Komunalno podjetje Ptuj. Hkrati s kanalizacijskimi deli se bo izvedla še posodobitev omrežja KTV – položen bo optični kabel.

NAZIV OPERACIJE	Kanalizacija Dolane
OPIS OPERACIJE	Zgradila se bo čistilna naprava in kanalizacijsko omrežje v dolžini 2,52 km
NAZIV UPRAVIČENCA	Občina Cirkulane, Cirkulane 58, 2282 Cirkulane
VIŠINA SKUPNIH STROŠKOV OPERACIJE IN VIŠINA JAVNIH VIROV SOFINANCIRANJA	909.575,04 EUR, sofinanciranje v višini do 634.029,10 EUR
DATUM ZACETKA IN KONCA OPERACIJE	18.1.2010 - 30.9.2015 (aktivnosti morajo biti izvedene do 31.12.2015)
KONTAKTNA OSEBA	Milena Debeljak, direktorica občinske uprave

Polaganje in posodobitev kabelske televizije izvaja podjetje Teleing.

Konec leta 2014 se na terenu izvajajo še nekatera nujna sanacijska in vzdrževalna

dela na infrastrukturi.

Občinska uprava

Z ločenim zbiranjem do zmanjšanja količin odpadkov in prijetnejšega okolja

Ste se že kdaj vprašali, ali bi lahko predmete, ki jih več ne potrebujemo, vnovič uporabili oz. jih predelali? Prehrambna industrija nas je zasula s številnimi novimi proizvodi, ki nam omogočajo zadovoljevanje osebnih potreb, po drugi strani pa ostajajo gore odpadnih materialov, v katere so bili ti embalarani. Da bi zmanjšali količine odpadkov, je treba odpadne snovi zbirati ločeno in jih ločeno predajati registriranim zbiralcem. Samo ločeno zbrane odpadke lahko usmerimo v predelavo in ponovno uporabo.

Pri ločenem zbiranju je pomembno, da so pločevinke, plastenke, vrečke,

folije in drugi predmeti, ki so namenjeni za embalaranje tekočin, izpraznjeni in očiščeni. Drugo pomembno navodilo je, da se posamezni odpadki odložijo v pravilno opremo za zbiranje odpadkov, vrečke oz. zabojnike, saj zahteva vsako mešanje odpadkov, ki ni v skladu z našimi navodili, dodatno ločevanje, kar znova povzroča dodatne stroške. V okviru ločenega zbiranja komunalnih odpadkov družba Čisto mesto Ptuj omogoča občanom vaše občine zbiranje glede na skupine odpadkov po materialni strukturi. Za lažje rokovanje z nastalimi odpadki podajamo navodila za pravilno razvrščanje

posameznih vrst odpadkov.

Zbiranje MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV zagotavljamo v namenskih plastičnih zabojnikih črne (tudi rjave) barve na prevzemnih mestih pri gospodinjstvih, 13-krat letno.

V te zabojnike odložite: plenice, higienske vložke, kozmetične blazinice, iztrebke malih živali – skupaj s peskom, zamaščen/umazan papir ali drugo umazano embalažo, vrečke za sesalce, uničena oblačila in obutev...

V zabojnik za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov **ne odlagajte**: plastične embalaže, tetrapakov,

pločevink, konzerv, papirja ali kartona, bioloških odpadkov, vročega pepela, kosovnih ali nevarnih odpadkov, stiropora, steklenic in druge steklene embalaže, trde plastike, kovin...

Opozorilo: Ob upoštevanju navodil za ločevanje mešanih komunalnih odpadkov

ne sme biti veliko, s pravilnim ločevanjem boste prihranili in ustvarjali čistejše okolje, v katerem živite.

Zbiranje plastične, kovinske, sestavljene in mešane embalaže zagotavljamo v namenskih plastičnih prozornih vrečkah, na katerih je napis **MEŠANA EMBALAŽA**, na prevzemnih mestih pri gospodinjstvih, 13-krat letno.

V te vrečke odložite:

— plastenke in drugo manjšo embalažo iz plastike (kozarci, posodice in lončki od prehrabnih izdelkov, nosilne vrečke, škatle za slaščice in drugo hrano, krožniki za enkratno uporabo, folije za hrano in druge folije, podloge za pecivo, ovitki, zvitki, cvetlični lončki ...);

— pločevinke in drugo manjšo embalažo iz kovin (kozarci, posodice od prehrabnih izdelkov, hrane za mačke in pse, vložene

za detergente, jedilnega pribora za enkratno uporabo, avtomobilskih delov, papirnatih modelov za pecivo, težjih in večjih kosov kovin ...

Opozorilo: Plastenke, pločevinke, posodice in tetrapaki morajo biti izpraznjeni in čim bolj stisnjeni, tako boste vrečko za odlaganje mešane embalaže najbolje izkoristili.

Zbiranje PAPIRJA IN KARTONA ter papirne in kartonske embalaže zagotavljamo v namenskih plastičnih zabojnikih zelene barve z rdečim pokrovom, na katerih je napis **PAPIR**, na prevzemnih mestih pri gospodinjstvih, 13-krat letno.

V te zabojnike odložite: časopise, revije, prospekte, zvezke, koledarje, knjige, kataloge, papirnate vrečke, kartonske škatle, pisemski in ovojni papir ter druge predmete iz papirja, lepenke in valovite lepenke ...

V zabojnik za zbiranje papirja in papirne embalaže **ne odlagajte:** embalaže mleka in sokov, mastnega in povoščenega papirja, tapet, folije iz umetnih mas, higienskega papirja, vreč za krmila, vreč za cement, reklamnih panojev, lepilnih trakov ...

Opozorilo: Kartonske škatle morajo biti razrezane/raztr-

gane na čim manjše kose oz. čim bolj stisnjene.

Zbiranje STEKLA in steklene embalaže zagotavljamo v namenskih plastičnih zabojnikih zelene barve z belim pokrovom na zbiralnicah, 17-krat letno.

V te zabojnike odložite: vse vrste steklenic, stekleno embalažo od začimb, kozarce za vlaganje brez pokrovov, druge manjše predmete iz stekla (cevke, steklene posode, kozarci).

V zabojnik za zbiranje steklene embalaže **ne odlagajte:** okenskih stekel, ogledal, žičnih stekel, avtomobilskih stekel, stekel žarometov, posode iz porcelana, neon-skih svetilk, žarnic, keramike, steklenic z vsebino ...

Opozorilo: Steklenice morajo biti izpraznjene in brez zamaškov.

Zbiranje BIOLOŠKO RAZGRADLJIVIH ODPADKOV zagotavljamo v namenskih plastičnih zabojnikih rjave barve na prevzemnih mestih pri gospodinjstvih, 42-krat letno.

V te zabojnike odložite: kuhane ostanke hrane, zelenjavne in sadne odpadke, jajčne lupine, pokvarjene prehrabne izdelke, gnilo sadje, papirnate robčke, brisače in serviete, filter vrečke, čajne vrečke, kavne usedline, odpadno vejevje – razrezano, travo, listje, odmrle rastline, plevel, lase, perje,

volno, žagovino in drobne lesne odpadke, vse odpadke, ki se lahko organsko razgradijo.

V zabojnik za zbiranje bioodpadkov **ne odlagajte:** tekočih ostankov hrane – juhe, masti, jedilnih in drugih olj, ostankov živali ...

Pomembno: Z vsakodnevnim ravnanjem se je treba zavedati, da lahko s pravilnim ločenim zbiranjem zmanjšate količine odpadkov za odlaganje in omogočite ponovno uporabo nastalih odpadkov. Vljudno vas prosimo, da upoštevate navodila za pravilno ločevanje odpadkov, saj bomo izvajali kontrolne preglede vsebine odpadkov, vsako nepravilno odlaganje v nenamensko opremo za zbiranje pa se sankcionira po Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki vaše občine. Navodila za pravilno ločevanje odpadkov lahko najdete tudi na naši spletni strani <http://www.cistomesto.si/kako-locujemo>, za vsa dodatna vprašanja smo vam na voljo po e-pošti info@cistomesto.si ali po telefonu na 02 780 90 20.

Hvala, ker ločujete!

Vaš zbiralec odpadkov

Čisto mesto Ptuj

zelenjave in sadja, aluminijasta živilska folija ...);

— tetrapake od sokov, mleka in drugih pijač ter prehrabnih izdelkov;

— embalažni stiropor.

V vrečke za mešano embalažo **ne odlagajte:** onesnaženih cvetličnih lončkov, v katerih rastline ostanejo celo življenjsko dobo, čajnih filtrov, voščenega ovoja za sir, ovitkov klobas, obešalnikov za obleke, kartuš za tiskalnike, škatel za zgoščenke, zgoščen in videokaset, vrečk

Občinski odbor SDS pripravil povolilno srečanje

Na god sv. Miklavža, 6. decembra, je Občinski odbor SDS Cirkulane pripravil prijetno srečanje članov in simpatizerjev Slovenske demokratske stranke. V ospredju je bila analiza po letošnjih jesenskih volitvah, na katerih je stranka dosegla dober volilni rezultat, sicer pa je bilo druženje tudi priložnost za prijeten uvod v praznični december.

Četudi je bilo leto, še posebej v času volitev, delovno obarvano in na trenutke naporno, se je splačalo, saj je stranka tudi na lokalni ravni dosegla izjemno dober rezultat, je na priložnostnem srečanju povedal predsednik OO SDS Cirkulane **Franc Milošič**. V stranki so ponosni, da so volivke in volivci v občini Cirkulane vodenje občine tudi v tretjem mandatu zaupali dosedanemu županu, članu SDS in podpredsedniku Občinskega odbora, Janezu Jurgecu, ponosni pa so tudi, da imajo v svoji stranki, na svojem volilnem območju znova tudi poslanko Državnega zbora Suzano Lep Šimenko, je še poudaril Milošič. Poslan-

Utrinki s prijetnega srečanja članov in simpatizerjev Slovenske demokratske stranke v Cirkulanah. Na srečanju se jim je pridružila poslanka iz SDS Suzana Lep Šimenko.

ka Lep Šimenko se je Cirkulančanom prav tako pridružila na decembrskem druženju, na katerem se jim je zahvalila za vso podporo in pomoč ob letošnjih državnoborskih volitvah, posebno zahvalo pa je svojim kolegom v stranki in občanom na druženju namenil tudi

župan Jurgec.

Ob bližajočih se praznikih vam voščimo vesel božič, v novem letu pa osebne sreče in zdravja. Naj se Vam izpolnijo vaša pričakovanja.

OO SDS Cirkulane

Stranka Mira Cerarja ima tudi občinski odbor v Cirkulanah

Na osnovi civilne pobude nekaterih občanov iz naše občine Cirkulane se nas je zbralo nekaj oseb iz Cirkulan in okolice ter smo čez poletje pričeli kot civilno družbena pobuda z ustanovitvijo občinskega odbora Stranke Mira Cerarja. Pri tem smo pridobili izredno veliko podporo s strani Lokalnega odbora Ptuj SMC ter poslanke Državnega zbora RS mag. Klavdije Markež.

Z različnimi aktivnostmi smo se začeli združevati ljudje, ki verjamemo, da z aktivnim državljanstvom lahko dosežemo spremembe v naši družbi, tako na nacionalnem, kakor tudi na lokalnem nivoju. Tako smo v kratkem času uspeli sestaviti popolno listo za občinske svetnike SMC – Občina Cirkulane in predlagali svojo kandidatko za županjo občine Cirkulane. Kot novinci v lokal-

(Od leve proti desni.): Vera Kolednik, kandidatka za županjo, Jernej Golc – vlagatelj liste SMC – Občina Cirkulane, mag. Klavdija Markež – poslanka Državnega zbora RS.

nem političnem prostoru smo dosegli lepo število volilnih glasov. V primeru proporcionalnega volilnega sistema bi nam pripadala dva občinska svetnika glede na prejeto število glasov, ki ste jih namenili kandidatom Stranke Mira Cerarja. Zato se vam ob tej priložnosti zahvaljujemo za vsak vaš oddani glas. Ob pozivu v občinske odbore smo z naše strani podali predloge po enega člana v kvoto, v katero se predlagajo občani, ki niso občinski svetniki. Odločitev o izvolitvi članov občinskih odborov ima

Občinski svet občine Cirkulane.

Nekaj naših članov iz Cirkulan se je aktivno vključilo v programske odbore SMC na nacionalnem nivoju in redno sodelujejo na področjih malega gospodarstva in gospodarstva, energetike, kmetijstva in podeželja, okolja in prostora. Naše aktivnosti lahko spremljate na spletni strani: cirkulane-smc.blogspot.com/ ali na FB strani: www.facebook.com/SMCCirkulane.

Vabimo vas, da se nam pridružite kot člani ali simpatizerji Stranke Mira

Cerarja in skupaj z vašimi predlogi kot aktivni državljani ustvarjamo boljše pogoje življenja v Sloveniji. Še enkrat se vam zahvaljujemo za vašo podporo na predčasnih državnozborskih volitvah ter na lokalnih volitvah, ki so bile v letu 2014. Vsem občankam in občanom pa ob koncu leta želimo vesel in miren božič in srečno, zdravo in veselo leto 2015.

Jernej Golc,
tajnik SMC – Cirkulane

Barbarno 2014

Letos je tradicionalna prireditev ob godu farne začetnice sv. Barbare potekala v nedeljo, 7. decembra 2014. Zaradi dežja smo dogajanje s trga prestavili v večnamensko dvorano, kjer je potekal semanji dan, ki smo ga povezali z zanimivimi spremljevalnimi dogodki.

Po tradiciji sta zbrane pozdravila in nagovorila zgodovinska lika – grof Jurij Friderik in grofica Marija Barbara Sauer z gradu Borl, podložniki so jima predali dajatve,

naše kraje pa je obiskal tudi grof Rajhenburški z milostljivo gospo in spremstvom. Za kulinarčno ponudbo so poskrbeli na Turistični kmetiji Kozarčan, kjer so pripravili haloško zelje s fižolom in priboljškom.

V strokovnem delu programa smo prisluhnili Francu Kocipru (Kooperativa Štatenberg), ki je predstavil oživljanje dvorca Štatenberg skozi socialno podjetništvo. Mag. Danijela Kocuvan (Ustanova Gandin-fundacija) je predstavila projekt

Dežela Terra Parzival v objemu gradu Borl. V kulturnem programu so člani skupine Kulturnega društva Svoboda Brestani ca zaplesali renesančne ples. Ob spremljavi Nastje Pančič Čurin (pianino) nam je na violončelo zaigrala mlada glasbenica

Mateja Golc.

Zahvaljujemo se vsem društvom in posameznikom, ki ste pomagali pri organizaciji in izvedbi Barbarnega. Nasvidenje na Barbarnem 2015!

Mira Petrovič
Foto: Jernej Golc

Ob Barbarnem tudi blagoslov obnovljenega križa v Paradižu

V lanskem letu se je na Društvo za oživitev gradu Borl po pomoč obrnila Štefka Vidovič, lastnica hiše v Paradižu 43, ki je vpisana v seznam zaščiteneh objektov v občini Cirkulane (EŠD 25658, Zidanica Paradiž 43).

Ker je v naši občini malo zaščiteneh objektov z EŠD številko, smo v izvršnem odboru društva sprejeli sklep, da skupaj s Turističnim društvom Cirkulane ter z ostalimi zainteresiranimi pomagamo pri zaščiti zvonika. Pridobili smo kulturno varstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine in se lotili del na močno načetem zvoniku. Konec leta 2013 smo celotni zvonik dvignili in odpeljali v rekonstrukcijo, streho pa smo začasno pokrili nazaj z opeko. Leto 2014 ni bilo naklonjeno zunanjim delom, zato bomo z obnovo in rekonstrukcijo zvonika nadaljevali v prihodnjem letu.

Na stavbi v Paradižu je pritrjen tudi križ s kipom Jezusa, ki je bil prav tako v zelo slabem stanju, zato smo se odločili,

Dan pred Barbarnim se je v Paradižu na slovesnem blagoslovu obnovljenega križa zbralo lepo število domačinov in tistih, ki so še posebej zaslužni za njegovo obnovo.

Obnovljeni križ je blagoslovil župnik Emil Drev.

Foto: Jernej Golc

da ga snamemo in obnovimo. Po opravljenih obnovitvenih delih smo ga na svoje mesto vrnili v začetku decembra letos; slovesnost z blagoslovom obnovljenega križa, ki ga je opravil župnik Emil Drev, smo pripravili dan pred Barbarnim, v soboto, 6. decembra. Kljub slabemu vremenu smo se ob obnovljenem križu v Paradižu zbrali v lepem številu. Po končanem programu smo se stisnili v prijetno topli kuhinji, se okrepčali in družili ob dobrotah, ki jih je pripravila gospodinja Štefka Vidovič.

Iskrena hvala za trud gre vsem članom obeh društev, ki so opravili veliko prostovoljnega dela. Za opravljeno delo se posebej zahvaljujemo tudi Andreju Maučiču, Francu Hammeršaku, Štefanu Banu, Franju Toliču, Kleparstvu Kokol in Antonu Kokolu.

Vse občane Cirkulan pa naprošamo, da po svojih močeh pomagata pri dokončanju obnove zvonika, ki bo potekala v letu 2015.

Mira Petrovič

Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem

Letos mineva 100 let od pričetka prve svetovne vojne, ki je zahtevala na milijone življenj po vsej Evropi, tudi v Sloveniji in v naših krajih. O tej veliki tragediji 20. stoletja še danes pričajo spominska obeležja, ki so jih po vojni postavili svojci, preživeli vojaki in lokalne skupnosti v trajen spomin in opomin za bodoče rodove.

Nova digitalna zgodba na portalu

Kamra

Ob jubileju se obeležitvi spomina pridružujemo tudi v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj, kjer smo na spletnem portalu Kamra pripravili predstavitev spominskih obeležij prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem. V digitalni zbirki tako predstavljamo spomenike, ki so nastali kmalu po koncu prve svetovne vojne ali že med njo, pa tudi novejša spominska obeležja, kjer so pogosto

združene spominske plošče z imeni žrtev obeh svetovnih vojn. Med novejšimi spomeniki je tudi nekaj takih, ki so posvečeni Rudolfu Maistru in njegovim borcev. Spomeniki druge svetovne vojne so v predstavitev vključeni samo v primeru, ko so del združenega spominskega obeležja, sicer pa ne, saj bomo ta obeležja predstavili v posebni digitalni zbirki.

Na ptujskem območju so spomenike

Digitalna kulturna dediščina domovskih pokrajin

NOVOSTI DIGITALNE Zbirke ORGANIZACIJE

Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem

V letu 2014 obkroži 100 let od preloma prve svetovne vojne, ki je razdelila na milijone življenj po vsej Evropi, tudi v Sloveniji in v naših krajih. O tej veliki tragediji 20. stoletja se danes pravi spomeniki, domovi, ki so jih po vojni postavili v spomin na tiste, ki so padli in na tiste, ki so ostali.

Kraj

Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem

Ormož
Kidričevo
Polenškak
Ptuj
Dornava
Vintaroviči
Gorišnica
Hajdini
Juršinci
Lovrenc na Dravi

Lokacija

Digitalna zbirka Spomeniki prve svetovne vojne na Ptujskem in Ormoškem je dostopna na portalu www.kamra.si.

Grabah pri Središču ob Dravi. Spomeniki so praviloma kenotafi, ki ne predstavljajo grobišča, ampak le spominsko obeležje; izjema so vojaška pokopališča v Kidričevem, na Ptuj in na Hajdini.

Žal so viharji 20. stoletja tragedijo velike vojne potisnili v pozabo in tudi spominska obeležja so večkrat ostala osamljena in zapuščena; še danes nam pogled na marsikatero od njih ne more biti v ponos. A v nekaterih lokalnih skupnostih so že dokazali, da je lahko tudi drugače. Marsikje so v zadnjih letih obnovili obstoječa obeležja ali celo na novo uredili spominska obeležja in spominske parke. Tako imamo danes nova spominska

obeležja žrtvam vojn na Destrniku, pri Svetem Tomažu in v Žetalah. Na Polenškaku, Kogu in na Ptuj pa so postavili spomenik Rudolfu Maistru in njegovim borcem.

Čeprav se nam vojne 20. stoletja morda zdijo oddaljena preteklost, so s svojo rušilno močjo usodno znamenovale družbene temelje, na katerih danes gradimo svojo lastno prihodnost. Zato je prav, da opazimo tudi spomenike žrtev teh vojn, ki stojijo na naših pokopališčih in po vaseh ter nas zmeraj znova opominjajo: v vojni ni zmagovalcev, temveč le poraženci.

Mira Petrovič,

višja bibliotekarka

Knjižnica I. Potrča Ptuj

Cirkulanski folkloristi spet navdušili občinstvo

Slovenci imamo res lep izraz, ki označuje društveno dejavnost, s katero se človek ukvarja v prostem času – ljubiteljstvo. Ljubitelj si, če ljubiš dejavnost, s katero se ukvarjaš, zato naj se Vam ne zdi čudno, če zapišem, da folkloristi FS Cirkulane KD Cirkulane že osmo leto živimo skupaj z eno veliko folklorno ljubeznijo. Konec novembra smo jo kot vsako leto obeležili s koncertom.

Dobro se še spomnim naših plesnih začetkov, morda pa še celo bolj tistega znanejšega stavka: »Jaz že nisem za ples, nimam ritma!« Tak

izgovor je pred osmimi leti našel marsikateri izmed nas, kar se mi zdi povsem zanimivo in pristrčno, saj smo kljub težkemu začetku nedavno

obeležili sedmi letni koncert z naslovom 'Z roko v roki'. Tudi ta je bil nekaj posebnega, za nas in za občinstvo. V goste smo povabili folklorno skupino KUD Marof s sosednje Hrvaške, Otroško folklorno skupino KD Cirkulane, Tamburaše in Mlade Veseljake KD Cirkulane.

Plesne korake smo pretvorili v nekaj več kot samo monotono premikanje po odru. Pokazali smo, kako se korak, glasba in ritem srečajo ter povežejo z dušo in telesom. V nas pa prebudijo tisto nekaj, kar je verjetno marsikdo že pozabil – da imamo radi ples. Tega pa mi, v hitrem načinu življenja, polnem stresa, nikoli ne pozabimo. Skozi štiri koreografije, ki smo jih odplesali, nam je postalo povsem jasno, da se sreča skriva v malih, enostavnih stvareh. Posebno zadovoljstvo nam je, da smo energijo in srečo lahko delili z našim čudo-

vitim občinstvom. Lepo je bilo biti v krogu tako veselih ljudi, zato verjamem, da ima prekrasne spomine na ta večer marsikdo, ki nas je prišel pogledat.

FOLKLORA POMEMBEN DEL LJUBITELJSKE DEJAVNOSTI

Vsak nastop na domačem odru nam vedno znova nudi prav poseben občutek, zato damo vse od sebe, ker so z nami tisti, ki so nam še posebej pri srcu. To so naši domači, ki nas najbolj poznajo, in privrženci, ki nas najdlje spremljajo. In ko vidimo, da je občinstvo srečno in zadovoljno, vemo, da smo na pravi poti. Zato hvala vsem za nesebično podporo. S svojo prisotnostjo ste naredili več, kot si lahko mislite. Folkloristi smo vam neizmerno hvaležni, posebej hvaležni smo tudi naši dolgoletni mentorici Maji Glaser Bedenik,

Poskoki in urni koraki plesalcev in plesalk FS Cirkulane KD Cirkulane.

ki je zaslužna tudi za celotno podobo koncerta.

Tudi sedaj ne spimo na lovorikah tradicije, ampak pridno vztrajamo še

naprej. Čeprav je mesec december poln obveznosti in dejavnosti, še vedno najdemo čas za vaje in druženje. Kaj kmalu bomo namreč vrnili nastop v sosednjo Hrvaško, prijateljem iz KUD Marof.

Zavedamo se, da je folklor pomemben del ljubiteljske dejavnosti, morda še veliko bolj pri nas na vasi kot v mestih. Je zdrav in družaben način preživljanja prostega časa na eni strani, na drugi strani pa je pomemben opomnik, od kod pravzaprav izvira naša kultura. Le tisti, ki ne spremljajo, kaj smo ustvarili skozi teh nekaj let, lahko napišejo ali rečejo, da je zmeraj enako. Ne, pa ni. Lepo je spremljati, kar ustvarjajo drugi, a občutki so še posebej prijetni tudi tedaj, ko vemo, da nekdo spremlja tisto, kar ustvarjamo mi.

Nina Gabrovec

Nasmeh na obrazu vseh nastopajočih ob koncu koncerta.

Foto: Arhiv KD

Ptujska knjižnica s faksimilom in študijsko izdajo Herbestainovega Gratae posteritati

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj je izdala faksimile in študijsko izdajo Gratae posteritati (1560) izpod peresa Žige Herbersteina. Osrednja prireditve ob predstavitvi projekta in otvoritev razstave sta potekali v Dominikanskem samostanu na Ptuj 23. oktobra.

Med knjižne dragocenosti, ki jih hrani Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, sodi tudi knjižna zapuščina rodbine Herberstein, ki je imela do leta 1945 v lasti ptujski grad. V Herbersteinovi knjižnici je zavidljivo število del, katerih avtor je Žiga Herberstein, rojen v Vipavi, in njegova izjemna kariera mu zagotavlja trajno mesto v zgodovini kot enemu najslavnejših diplomatov 16. stoletja. Vojak, diplomat in velik humanist se je s svojim delom Moskovski zapiski zapisal v zgodovino, v poznih letih svojega življenja pa je izdal tudi nekaj, predvsem avtobiografskih del, med katerimi se posebej odlikuje delo Gratae posteritati iz leta 1560. Omenjeni izvod hrani tudi ptujska knjižnica in je eden redkih ohranjenih koloriranih izvodov v svetu. Posebnost mu daje tudi žig Johanna Josefa grofa Herbersteina, ki priča, da je bilo delo sestavni del bogate knjižnice družine Herberstein na Ptuj.

Sodelavci v projektu Gratae posteritati in častni gostje prireditve na odru Dominikanskega samostana.

Foto: Foto Langerholc

Ob kronološkem pregledu pomembnejših mejnikov Herbersteinove bogate kariere, slavnih pesmi in epigramih so v delu tudi portreti devetih evropskih vladarjev in Žige, odetega v dragocena dvorna in ceremonialna oblačila. Prav slednje je razlog, da delo uživa veliko zanimanje domačih in tujih strokovnjakov ter je željen eksponat na slovenskih

in mednarodnih razstavah.

Projekt, ki ga je z zneskom 16 tisoč evrov (16.000,00) sofinanciralo Ministrstvo za kulturo, sta vodila mag. Matjaž Neudauer in višja bibliotekarka in vodja Domoznanskega oddelka Mira Petrovič. Knjižnica je k sodelovanju povabila dr. Mateja Hriberška, klasičnega filologa, ki se je lotil prevoda iz latinščine s

spremnim komentarjem, zgodovinarja in arhivista dr. Dejana Zadavca, ki je predstavil družino Herberstein in njenega najznamenitejšega člana Žigo, konservatorico dr. Jedrto Vodopivec Tomažič, ki je predstavila strukturo, material ter poškodbe in restavratorske posege, ter umetnostno zgodovinarico dr. Polono Vidmar, ki je podrobno obdelala likovno podobo knjige. Povzetki znanstvenih člankov so prevedeni v angleški jezik, saj je delo zanimivo tudi za mednarodno strokovno javnost.

Slavnostni govornik na prireditvi je

bil predsednik Državnega sveta Republike Slovenije gospod Mitja Bervar, ki je poudaril, da je izdaja faksimila svojevrsten poklon izjemnemu intelektualcu svetovnega formata, ki je pomen plemenitih dejanj postavil na sam piedestal smiselnosti življenja. Kajti, kot je Žiga zapisal: »Ni dovolj, če se človek rodi v plemiški stan, svojo plemenitost mora vsak dan dokazovati s svojimi dejanji.« Izpostavil je tudi veliko vlogo knjižnic v današnjem času, ki niso zgolj prostor hrambe knjig, temveč družbeno odgovorne ustanove, ki ogromno prispevajo

k širjenju pisne kulturne dediščine v širši družbeni prostor, s tem pa širijo zavest o pomenu znanja, raziskovanja in ustvarjalnosti.

Dogodek, ki se ga je udeležilo preko 250 obiskovalcev, so s srednjeveško in renesančno glasbo obogatili Vokalni ansambel Pevske šole Musica in Trio Gita. Faksimile in študijska izdaja dela Gratae posteritati (1560) sta izšla v sozaložništvu z Umetniškim kabinetom Primoža Premzla v nakladi 100 izvodov in 20 izvodov za potrebe založnika.

Mag. Matjaž Neudauer

Pravljčni večer ob decembrskem prazniku kulture in desetletnici bralne značke za odrasle

Na Ta veseli dan kulture, 3. decembra 2014, je Knjižnica Ivana Potrča Ptuj v prostorih Ministrstva za kulturo Republike Slovenije slovesno predala faksimile in študijsko izdajo Gratae posteritati Narodni in univerzitetni knjižnici Ljubljana, Univerzitetni knjižnici Maribor, Zgodovinskemu arhivu Ptuj ter devetim slovenskim osrednjim območnim knjižnicam. Praznovanje je nadaljevala in sklenila dan kasneje, 4. decembra, s pravljčnim večerom za odrasle, ki je bil hkrati tudi izvrstna priložnost za zaključek desete, jubilejne bralne značke za odrasle, ki jo je osvojilo 105 udeležencev.

Po uvodnem pozdravu in nagovoru direktorja knjižnice mag. Matjaža Neudauerja je polna dvorana zadovoljnih udeležencev letošnje bralne značke za odrasle in drugih gostov uživala ob pripovedovanju Darje Plavčak iz Knjižnice Josipa Vošnjaka v Slovenski Bistrici, Roberta Kerežija, Agice Kovše in Andreje Erdlen iz Mariborske knjižnice, Vesne Radovanič iz Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota ter naše pravljčarke Liljane Klemenčič. Pravljčne večere za odrasle zdaj že tradicionalno organizira Mariborska knjižnica v sodelovanju s partnerskimi in pridruženimi

knjižnicami, med katerimi je tudi ptuj-ska. Večer je obogatil duet flavtistik: prof. mag. Mojce Sok Hrga in študentke ljubljanske glasbene akademije Katje Drevenšek. Zbrane je pozdravila tudi predsednica Društva Bralna značka Slovenije dr. Dragica Haramija.

Bralna značka za odrasle je prvič potekala leta 2001 na Osnovni šoli Breg, nastala je v sodelovanju s šolsko knjižničarko Majdo Forštnarič. Leta 2005 smo jo v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj začeli izvajati v sedanji obliki za širši krog bralcev kot eno

dodatnih dejavnosti za spodbujanje bralne kulture in dela z odraslimi bralci, vodi pa jo Liljana Klemenčič. V desetih letih je bilo v okviru bralne značke bralcem predlaganih v branje 154 naslovov 146-tih avtorjev oziroma avtoric, povprečno število udeležencev je bilo 94. Veseli smo vseh, ki so sodelovali, posebna zahvala pa gre tistim, ki so ostali bralni znački zvesti celo desetletje, pa tudi tistim, ki so sodelovanje razširili in ohranili tudi v svojih sredi-

nah.

Kot primer dobre prakse je takšno ali zelo podobno obliko dela z odraslimi bralci vključilo v svoj program veliko knjižnic po Sloveniji.

V letu 2015 bo bralna značka za odrasle tematsko umeščena v dogodke ob praznovanju 60-letnice Mladinskega oddelka knjižnice.

Jožica Sajko

Direktor KIP mag. Matjaž Neudauer s pripovedovalci ob zaključku prireditve.

Foto: Alfonz Zaverinik

Leto, ki ga bodo čebelarji težko pozabili

Zaključujemo leto in delamo bilance, saj čebelarji letos nimamo česa seštevati, razen stroškov. Seštevamo čebelje družine, ki niso dočakale zime, in prištevamo tiste, ki ne bodo dočakale pomladi. Leto je bilo muhasto, vreme se je poslabšalo vedno, kadar je kaj razcvetelo ali zamedilo. Letos je primanjkovalo tudi cvetnega prahu.

Zajedavci, kot so varoja, se ob takšnih pogojih, kot so bili letos, hitro razmnožujejo. Zdravje čebel je v veliki meri odvisno od načina zdravljenja, izbire zdravil in njihove koncentracije mešanja. Letošnji primeri zdravljenja so nerazumljivi; predpisana doza je bila 2 kapljici na panj, učinek pa je bil dosežen še po 5 oziroma več kapljicah. Včasih je bilo čebelariti enostavno, danes je to tež-

ko opravilo. Če nenehno ne spremljaš stanja in se ne izobražuješ, izgubiš stik s smernicami čebel.

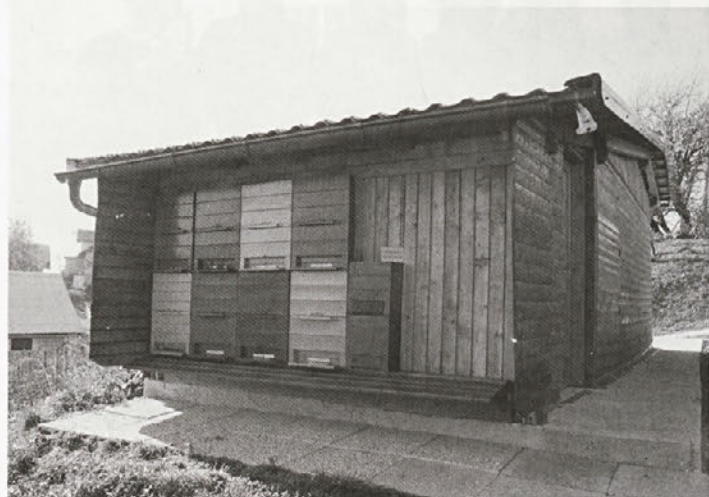
Obiskali smo sejem v Vараždinu, hkrati pa smo si ogledali »Etno muzej« v Klenovniku. Končno smo uspeli izpeljati čebelarški krožek v Osnovni šoli Cirkulane-Zavrč. Tako so večletne pobude ČD Cirkulane končno začele. Sam osebno sem v to vložil veliko truda, ravn-

Tradicionalni slovenski zajtrk – predstavitev razstave.

Izobraževanje otrok.

Čebelnjak člana čebelarškega krožka Timija Jurgeca (8. razred).

Varnost je na prvem mestu.

teljici Suzani Petek pa se zahvaljujem za podporo s strani šole. S pomočjo ČZ Slovenije sta tako začela krožka v Cirkulaneh, ki ga obiskuje 7 učencev, in Zavrču, kjer krožek obiskuje 5 učencev. Med temi učenci so tudi nasledniki naših čebelarjev, zato upamo, da se bo čebelarjenje v družini nadaljevalo.

Kljub temu da smo letos točili zelo malo medu, smo organizirali »Tradicionalni slovenski zajtrk«. V avli šole smo priredili manjšo razstavo in predstavitev pridelkov in izdelkov v čebelarstvu. Skupaj smo tako podarili kar 14 kg medu, od tega je otroke s posebnimi potrebami v Dijaškem domu Ptuj obdarila

družina Jerenec s 5 kg medu.

Zima nam že trka na vrata, zato smo preživele čebele zazimili. Nekateri jih bomo morali še zimsko zdraviti, potem pa bomo čakali na prve spomladanske žarke. Takrat namreč čebelar vidi uspeh zdravljenja in potrebo po spomladanskem krmljenju.

Novo leto se nam približuje, zato naj Vam v imenu Čebelarškega društva Cirkulane zaželim vesele praznike, predvsem pa vremensko ugodnejše leto. Spoštujmo čebele.

Naj med!

Milan Kolednik,
predsednik ČD Cirkulane

Na operativni vaji tudi prostovoljci iz občine Cirkulane

Območna gasilska zveza Ptuj je na območju občine Markovci v soboto, 22. novembra, uspešno izpeljala celovito operativno taktično vajo vodenja sil ob velikih intervencijah. Sodelovalo je okrog 300 prostovoljnih gasilcev – operativcev iz vseh 24 PGD, ki so združena v OGZ Ptuj. Pridružili so se jim pripadniki enot prve pomoči Civilne zaštite občin Markovci in Cirkulane.

V akcijo je bilo vključene preko 50 gasilskih vozil, gradbena mehanizacija, čoln, priklopniki in vozilo reševalne službe. Vajo so izpeljali na sedmih lokacijah z različno tematiko. Na takšen način so celovito preverili operativno pripravljenost enot. Vajo na območju občine Markovci si je z zanimanjem ogledal tudi poveljnik Gasilske zveze Slovenije Franci Petek, ob njem pa tudi delegacija vodilnih mož iz GZ Kočevje in Vatrogasne zajednice varaždinske županije. V veliko intervencijo so tokrat vključili gašenje požara, dobavo požarne vode iz Dravskega kanala, odstranjevanje posledic zledoloma, masovno nesrečo na borlskem mostu in pod njim, iskanje pogrešanih oseb in ukrepe ob poplavih.

Zvonko Glazar, vodja vaje, sicer pa poveljnik OGZ, je med drugim povedal, da je temelj celovite operativne

taktične vaje "Vaja Markovci 2014" vodenje operativnih gasilskih enot. Dodal je: »Temelj vaje je tudi sodelovanje z drugimi silami iz sistema zaštite in reševanja ob primeru velike intervencije. Pod izrazom vodenje na velikih intervencijah se razume, kako formirati poveljniški kader, da lahko organizira enote na terenu, da jim zagotovi podporo in uskladi njihovo medsebojno sodelovanje. Vse to se zgodi v primeru, če na nesrečnem dogodku sodeluje zelo veliko število reševalcev, ki delujejo daljše časovno obdobje na obsežnem območju.«

Vtise in prve ocene ob zaključku vaje so strnili tudi poveljnik Podravske regije Dušan Vižintin, poveljnik GZS Petek, ki je gasilec čestital za izvedbo vaje in ob tem poudaril, da morajo gasilci znanje vzdrževati, predvsem s praktičnim delom. Vajo je

Utrinki z operativne taktične vaje – Vaja Markovci 2014.

ponosno spremljal tudi predsednik OGZ Marjan Meglič, ki je povedal, da znanje vodi gasilce naprej, v razvoj in k uspešnemu delu, zahvalil pa se je tudi načrtovalcem vaje,

ki so po njegovem mnenju opravili izjemno strokovno in pomembno delo.

Besedilo in foto: TM

PGD Cirkulane v mesecu varstva pred požari

Gasilci posvečamo zelo velik poudarek izobraževanju in usposabljanju za morebitne potrebe ob nesrečah. V ta namen pripravljamo različne vaje za svoje operativne člane, ki se odvijajo skozi vse leto. V oktobru pa združimo vse sile in med ostalimi aktivnostmi, ki jih ni malo, pripravimo večjo vajo. Na njej uporabimo znanje in izkušnje, nabrane na vajah in usposabljanjih skozi vse leto.

Operativna enota PGD Cirkulane na vaji v Medribniku.

Ekipa PP CZ na vaji v Medribniku.

Prenos ponesrečenca iz goreče hiše na vaji v Medribniku.

Prikaz gašenja po evakuaciji šole in vrtca.

Tako je bila tudi letos izvedena vaja v Medribniku. Vsaka takšna vaja se odvija na različnih koncih naše občine. Na tej vaji smo združili znanje in spretnosti ob reševanju iz goreče hiše, gašenju stanovanjske hiše in zaščiti sosednjih zgradb pred ognjenimi zublji. Prikazana je bila pravilna uporaba izolirnih dihalnih aparatov, pristop h gorečemu objektu in presoja vodje o možnem preskoku ognja na sosednje zgradbe. Vaja je bila uspešno izvedena. V vajo smo vključili tudi ekipo prve pomoči Civilne zaščite občine Cirkulane. Analiza vaje je pokazala vse dobro in tudi nekatera slaba

dejanja na sami vaji. Na dobrih se učimo naprej, manj dobra pa poskušamo čim prej odpraviti in izboljšati.

EVAKUACIJA NA ŠOLI IN V VRTCU

Po uspešno zaključeni vaji smo se z našimi najmlajšimi člani srečali na skupnem druženju v Šumici. Tudi taka srečanja nas povezujejo v celoto in nam vlivajo novih moči za nadaljnje delo.

Kot sem omenil, je bilo v mesecu varstva pred požari, ki se je razvlekel v november, veliko dogodkov. Tako kot vsako leto smo s sodelovanjem z OŠ Cirkulane-Zavrč, enota Cirkulane, in Vrtcem

Tudi učenci so uspešno pogasili ogenj.

Foto: Arhiv PGD in OŠ

Cirkulane pripravili evakuacijo prostorov. Vaja je bila v sredo, 5. novembra. Evakuacija je bila hitro in uspešno izvedena. Po vaji smo za vse pripravili prikaz gašenja začetnih požarov z gasilniki in peno iz gasilskega vozila. Za nekatere je bil največji užitek uvesti se v gasilski avto, pa čeprav samo za minuto. Hvala vodstvu šole za uspešno sodelovanje do

sedaj, z željo, da bi dobro sodelovali še naprej.

Nanizal sem nekaj dogodkov in aktivnosti nas, gasilcev. Preveč jih je bilo, da bi vse omenil. Več bo povedanega in predstavljenega na našem občnem zboru v mesecu februarju, kjer bo podano izčrpno poročilo o delu nas, gasilcev, od najmlajšega do najstarejšega. Vabljeni

že sedaj.

Občankam in občanom občine Cirkulane PGD Cirkulane želi vesele božične praznike in srečno ter zadovoljstva polno novo leto 2015.

Poveljnik PGD Cirkulane:
Ivan Tetičkovič

Tudi ženske migamo

Kot že veliko let zapored, smo se tudi letos ženske vseh generacij zbrale in zakorakale v zimsko obdobje z druženjem in vadbo za dobro počutje ter splošno zdravje.

Zberemo se vsak ponedeljek in sredo ob 19. uri, ko že vse komaj čakamo, da se preznajmo, sprostimo ter poklonimo eno uro svoji duši in telesu. Da vaje pravilno izvajamo, skrbi naša vaditeljica Marjetka Zupanič.

Ker se bližajo čudoviti prazniki, vam vsem želimo obilico zdravja, sreče in medsebojnega razumevanja, hkrati pa vas vabimo, da se nam pridružite, če želite narediti nekaj dobrega zase.

Andreja Jurgec

Prijetna ženska družba, ki skupaj telovadi ob ponedeljkih in sredah.

Foto: AJ

Na župnijskem romanju

V ne tako daljni preteklosti (še sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja) so bila župnijska romanja v naši župniji množično obiskana. Zadnja leta pa je število romarjev znatno upadlo. Mnogi standardni romarji so se morali udeležbi odpovedati zaradi let in bolezni, medtem ko so drugi že zaključili svoje zemeljsko popotovanje. Na drugi strani pa je dotok novih romarjev veliko manjši od osipa. Kljub temu v župniji Sveta Barbara v Halozah – Cirkulane še vedno negujemo tradicijo vsakoletnih župnijskih romanj. Letos smo poromali na Svete Višarje, Marijino svetišče na tromeji med Italijo, Slovenijo in Avstrijo. Tokrat se je spet pokazalo, kako pomembna je izbira cilja romanja, saj smo avtobus uspeli napolniti že v dobrem tednu.

Romarji iz Cirkulan so letos poromali na Svete Višarje, Marijino svetišče na tromeji.

Foto: Marta Milošič

Na pot smo krenili zadnjo junijsko soboto ob 5. uri zjutraj, ko so prvi sonč-

ni žarki šele tu in tam sramežljivo kukali izza obzorja. Sprva smo bili vsi še rahlo

zaspani in zatopljeni v svoje misli, a bolj ko se je danilo, živahnejši je postajal po-

govor na avtobusu in tam okrog Trojan so se »prebudili« tudi tisti najbolj zaspali. Kljub vsemu nismo preslišali besed našega župnika g. Emila Dreva, ki nas je ves čas opozarjal na znamenitosti in zanimivosti, mimo katerih smo se vozili. In kot da bi naša dobra volja vplivala še na vreme, se je tudi pregovorna ljubljanska megla pričela dvigati in v daljavi smo kmalu uzrli Julijske Alpe z očakom Triglavom. Potem ko smo se z molitvijo izročili v Božje varstvo, je bil v Lukovici že čas za prvi postanek.

Pot nas je mimo Jesenic vodila do slovensko-italijanske meje in naprej do Trbiža. Ob prihodu na postajališče gondole nas je pričakal čudovit pogled na cerkev, ki se je kopala v soncu. Vožnja z gondolo do cerkve je bila predvsem za tiste, ki so (smo) se z njo peljali prvič, poglavje zase. Napetost in strah, ki ju je bilo pri večini vsaj malo čutiti, smo premagovali s stresanjem šal in izmenjavami šaljivih dovtipov. Kljub temu pa je v trenutkih, ko se je gondola ustavila ali malo bolj zanihala, marsikdo občutil kar precejšnje nelagodje. Na našo srečo se je vožnja končala brez zapletov in smo vsi živi in zdravi prispeli do cerkve. Najprej smo se naužili čistega gorskega zraka in čudovitega razgleda, ki se je odpiral pred nami, nato pa prisluhnili g. župniku, ki nam je na kratko predstavil zgodovino cerkve. Legenda pripoveduje, da je na tej planoti pastir nekoč izgubil ovce in ko jih je končno našel, so strmele v kip Marije z Jezusom. Pastir je kip odnesel v dolino in ga izročil župniku. Toda naslednji dan se je zgodba ponovila. Ko se je kip še tretjič čudežno znašel na planoti, je župnik predlagal, da se na mestu najdbe postavi kapelica. Kasneje so na istem mestu sezidali cerkev, ki jo je v njeni kratki zgodovini poleg številnih udarov strel najbolj prizadela prva svetovna vojna. Takrat je bila cerkev popolnoma porušena, a so jo kmalu znova obnovili. Omenjeni kip je v cerkvi mogoče videti še danes.

Sveta maša ob deseti uri je bila nekaj posebnega, ne samo zaradi pisane patele vernikov, tako rekoč iz vsega sveta, ampak ker je bila trojezična, kar je večina naših romarjev doživela prvič. Mašo je s svojim ubranim petjem obogatil sicer nekoliko okrnjeni naš CMepZ, ki ga je na orglah spremljal pevovodja

Jože Dernikovič, vmes pa je bilo slišati tudi nemške in italijanske cerkvene pesmi. Ker si maše v cerkvi sledijo vsako uro, nam je ostalo bolj malo časa za občudovanje njene notranjosti, ki jo je poslikal Tone Kralj. Hladen planinski zrak je prebudil naše želodce, zato smo po maši malo olajšali popotne torbe in se tudi telesno okrepčali in okrepili za nadaljevanje poti.

Takoj po izstopu iz cerkve je postalo vsem jasno, zakaj smo na pot krenili tako zgodaj. Ravno na dan romanja je minevalo sto let, kar je član ilegalne organizacije Mlada Bosna Gavrilo Princip v Sarajevu izvedel atentat na avstro-ogrskega prestolonaslednika in njegovo ženo. Ob 11. uri, točno ob stoti obletnici sarajevskih dogodkov, ki so sprožili prvo svetovno vojno, je na vzpetini nad cerkvijo potekala spominska slovesnost, na kateri so sodelovali predstavniki vseh treh dežel: Avstrije, Italije in Slovenije. Slovesnost, ki se na Višarjah sicer odvija vsako leto, je bila letos zaradi stote obletnice še posebej slovesna in množična. Številni udeleženci, oblečeni v narodne noše, uniforme različnih združenj ali vojaške uniforme z začetka prejšnjega stoletja, so bili prava paša za oči. Seveda ni manjkalo takšnih in drugačnih praporov in zastav.

POVSOD JE LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE

Medtem ko so se udeleženci spominske slovesnosti odpravljali k maši, ki je bila tokrat v latinščini, smo se barbarski romarji počasi napotili v dolino. Med vožnjo z gondolo je bilo tokrat še več smeha in verjetno manj strahu. Medtem ko so si nekateri oddahnili, ko so pod nogami spet začutili trdna tla, še posebej zaradi temnih nevihtnih oblakov, ki so počasi, a vztrajno pokrivali sonce, pa so drugi nasprotno obžalovali dejstvo, da se je vožnja že končala. Žal nismo imeli časa, da bi preverili, če so bile to zgolj besede ali so v vožnji res tako uživali. Pa drugič.

Na poti domov smo se ustavili še na Brezjah, kjer smo se v cerkvi Marije Pomagaj priključili skupini romarjev pri litanijah Matere Božje. Nekaj časa smo namenili tudi osebni pobožnosti in občudovanju notranjosti cerkve, predvsem dvesto let stare milostne podobe Mari-

je Pomagaj. Preden smo krenili proti domu, smo še malo olajšali (izpraznili) naše popotne torbe in izkoristili dejstvo, da je bila med nami poklicna fotografinja, ter posneli gasilsko fotografijo, kar nam v preteklih letih kljub prisotnosti številnih amaterskih fotografov nikakor ni uspelo.

Med vožnjo proti domu smo se posladkali z dobrotami, ki so jih med nas delile pridne gospodinje, prisluhnili g. župniku, ki nas je spet seznanjal z znamenitostmi krajev, mimo katerih smo se vozili. Medtem ko nas je večino zmagovala utrujenost in so nekateri že pridno kinkali, so sestre Kopinske zmogle še toliko energije, da so nam pripravile mini koncert. Sledil je še standardni postanek na Tepanjah, ki je bil zaradi razmeroma zgodnje ure nekoliko daljši kot običajno, in že so se pred nami pokazali domači hribi in doline.

Ko smo se nekaj po osmi uri zvečer, bogatejši za nova doživetja in izkušnje, vrnili na izhodiščno točko, smo se vsi strinjali, da ga ni čez domači kraj. Lepo je sicer potovati in spoznavati nove kraje, toda najlepše od vsega se je vrniti domov. Seveda to ne pomeni, da se bomo odpovedali romanjem. Nasprotno! Vsi letošnji udeleženci se že veselimo prihodnjega romanja. Morda boste takrat z nami tudi vi, ki prebirate te vrstice. Pridite! Več nas bo, bolj bo veselo! Skupaj bomo odkrivali, kako majhna, a hkrati velika je naša dežela, ter se nasičili novih spoznanj, a lačni doma vračali v zavetje haloških gričev.

Mateja Muršec

Druženje na Telovo

Letošnji praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi – Telovo je bil za našo župnijo prav poseben. Ne samo, da je župnijska gospodinja Marija Arbeiter ravno ta dan slavila svoj 88. rojstni dan, temveč smo se na zaključnem pikniku pri podružni cerkvi Sv. Ane v Velikem Vrhu zbrali člani župnijskega pastoralnega sveta, župnijske Karitas in MePZ-a.

Vse omenjene skupine pa poleg članov, ki sodelujejo v večjih skupinah, na svojstven način povezuje prav župnijska gospodinja, kot je v krajšem nagovoru povedal tudi domači g. župnik Emil Drev. Dolga leta je bila namreč članica CMePZ-a in še danes, če je le priložnost, rada zapoje z njimi. Poleg tega že skoraj 40 let opravlja delo župnijske gospodinje zastoj oziroma karitativno. Člani ŽPS-a smo se po sejah velikokrat posladkali z nje-

nimi dobrotami, je pa tudi prva, ki nas ob prihodu na sejo prijazno pozdravi.

Vabilu na srečanje, ki smo ga pričeli s sveto mašo in nadaljevali s piknikom, se je kljub temu da je bil četrtek delovni dan, odzvala dobra polovica članov vseh treh skupin. Preživeli smo prijetno popoldne ob domači kapljici in ciganski pečenki. Ob tem smo prijetno kramljali o minulem delu in kovali načrte za naprej. Seveda ni manjkalo pesmi in smeja,

Slavljenka Marija Arbeiter, župnijska gospodinja.

Foto: Andrej Bogdan

Ob koncu smo se vsi strinjali, da bi takšno srečanje moralo postati tradicionalno. Potrebno bi bilo razmisliti o ustreznem datumu (konec

tedna ali dela prost dan), da bi se srečanja lahko udeležilo čim več članov.

Mateja Muršec

»Prvo v pivnico – potli že v gorico«

Malo smo se obrnili levo in malo desno. Nekajkrat smo šli v vinograd in v klet, pa je že leto spet pri koncu. Sedaj že veselo pokušamo po kletih, kaj je letošnji letnik prinesel dobrega in slabega. Čeprav se leto hitro obrne, je bilo za nas, vinogradnike, leto polno številnih dogodkov in srečanj v prijetni družbi.

Če na kratko povzamemo, kaj se je dogajalo, smo leto pričeli s tradicionalno Vin-

cekovo rezjo. Kaj kmalu se bomo že spet pogovarjali, da bo potrebno nabrusiti škarje

V začetku septembra opravili letošnjo skromno trgatv modre kavčine in trgatv v društvenem vinogradu.

Na martinovanju izbrali Naj Martino I. in letos je ta čast pripadla Majdi Čokl iz Stojncev.

in začeti z rezjo vinske trte. V začetku leta smo opravili tudi redni letni občni zbor društva ter rez modre kavčine pri Sveti Ani in sadjarsko delavnico. Na sadjarski delavnici smo se naučili osnov rezi sadnega drevja, ki je najpogostejše zasajeno na našem območju. Meseca aprila

smo, kot že več let zapored, z učenci Osnovne šole Zavrč sadili trsje v našem učnem vinogradu. V začetku poletja smo pri Sveti Ani na novo zasadili brajde, saj je v lanskem letu veter popolnoma uničil stare. Ob tej priložnosti smo na hribu postavili tudi novo mizo in klopi, kjer se lahko

Naj Martini in letošnja Naj Martina so se zbrali dan po osrednji Martinovi prireditvi pri sveti maši v cerkvi Svete Ane.

Foto: Arhiv društva

pohodniki ustavijo in si odpočijejo. Da smo ta projekt lahko realizirali, se moramo zahvaliti našim donatorjem, ki nam zvesto pomagajo pri uresničevanju zastavljenih ciljev. Da je bilo še bolj veselo, smo se junija odpravili na strokovno ekskurzijo v občino Sveta Ana. Tam smo si ogledali številne turistične znamenitosti in uživali v kulinariki in vinih, ki so nam jih ponudili.

Že več let organiziramo 15. avgusta (na Veliko mašo) postavljanje društvenega klopota. Letos nam je pri tem dogodku pošteno zagošlo vreme, saj je deževalo. Ko

smo že bili prepričani, da bo prireditev odpadla, so najpogumnejši in najvztrajnejši vinogradniki prišli pomagat in klopotec smo kljub vsemu postavili na svoje mesto. Z delom smo hitro končali, saj se je približevala nevihta. K sreči so naši »pečejari« dobro zaščitili kotel s pečenkami, da se na omaki ni nič poznalo, da je deževalo.

DEŽ NAS JE SPREMLJAL TUDI V ČASU TRGATVE

In kot nam je vreme zagošlo avgusta, ni bilo nič bolje v času trgatve. Česar nas je bilo najbolj strah, se je tudi zgodilo. Po deževnem poletju nas

je pričakala še bolj deževna jesen (in sedaj, kot kaže, tudi zima). V začetku septembra smo v kratkem času organizirali skromno trgatvev modre kavčine, katere pridelek je bil letos nekoliko manjši. Istočasno smo opravili tudi trgatvev v društvenem vinogradu.

Da vinarji pokažemo, kaj smo pridelali, vsako leto poskrbi sveti Martin. V večnamenski dvorani v Cirkulanah smo 8. novembra organizirali Martinovanje. Zbirali smo mošt in pripravili kratek kulturni program. Letos smo namesto Naj Martina izbrali Naj Martino I., ki je postala Majda Čokl iz Stojncev. Prevzela je odgovornost, da bo, tako kot dosedanja kletarji, skrbela za društveno vino in ga na naših prireditvah delila med obiskovalce. Inavguracijo Naj Martine I. je opravil župan občine Cirkulane Janez Jurgec. Ob tej priložnosti se je tudi zahvalil dosedanjemu kletarju Antonu Bratušku za opravljeno delo.

Druženje smo nadaljevali ob šaljivem krstu mošta, ki so ga letos pripravili Tonček Žumbar in njegovi soigralci iz Velike Nedelje. Drugi dan po Martinovanju, na Marti-

no nedeljo, se vsako leto zberemo pri sveti maši v cerkvi Svete Ane. Vinogradniki smo pripeljali mošt, župnik gospod Emil Drev pa je opravil svečani blagoslov mošta. Po sveti maši smo pospravili še društveni klopotec in prijetno druženje nadaljevali ob kozarčku mladega vina.

V NOVEMBRU STROKOVNI DELAVNICI O NEGI MLADEGA VINA

V mesecu novembru smo organizirali dve strokovni delavnici o negi mladega vina. Prinesenim vzorcem vina smo opravili kemijske analize in preverjali organoleptične lastnosti vin. Ugotavljali smo napake in svetovali vinarjem, kako naj jih odpravijo. Nega vina v zimskem času je še posebej pomembna.

V prihajajočih praznikih Vam v imenu Društva vinogradnikov in sadjarjev Haloze želim miren božič ter zdravja in sreče polno novo leto.

Sreča je srečati prave ljudi, ki v tebi pustijo dobre sledi (Tone Pavček). Pa srečno!

Suzana Arnečič
Zamuda, DVS Haloze

Novičke iz Društva rejcev drobnice Haloze

V mesecu avgustu smo člani DRD HALOZE sodelovali na sejmu Agra v Gornji Radgoni. Ob dnevu drobnice smo na stojnici Zveze rejcev drobnice Slovenije sodelovali s svojimi zloženkami, reklamnim gradivom in s praktičnimi nasveti svetovali obiskovalcem.

Na razstavnem prostoru je svoje živali razstavljala rejka Irena Zorec, Milica Bedrač pa je na stojnici ponujala bogato paleto svojih mlečnih izdelkov iz kozjega mleka. Izdelke iz volne sta predstavljali Silva Kelemina in Erna Korošec. V okviru predavanj

je mag. Slavko Golc predstavil primer dobre prakse reje drobnice v Halozah, začetke delovanja društva in probleme trženja drobnice.

V oktobru smo se člani podali na strokovno ekskurzijo po Koroški. Ogledali smo si Vesoljski center KSEVT v Vi-

tanjah. Obiskali smo ekološko kmetijo Ravnjak pod Uršljo goro. Na tej kmetiji redijo 80-glavo čredo ovac JSR in ostale domače živali na ekološki način. Obiskovalcem in svojim gostom pa kmetija oddaja tudi sobe skozi vse leto. Zraven same kmetije je bilo veliko zanimanje tudi za njihovo klavnico za razkol doma pridelanega mesa. Z zanimanjem smo si

ogledali tudi čistilno napravo, s katero prečiščujejo odpadne vode s kmetije. Obisk smo zaključili z okusnim kosilom jagnjetine, svinjine in piščanca izpod peke. Ekskurzijo smo zaključili z ogledom rudnika v Mežici. Spoznali smo, da je veliko lažje rediti ovce, kot pa biti rudar.

Ob koncu leta se vsem občanom za-

hvaljemo za sodelovanje in vas še naprej vabimo, da v prehrani uporabljate naše doma rejeno meso drobnice, mlečne izdelke in izdelke iz volne.

Veseli božič in prijazno, zdravo, sočutno ter srečno novo leto 2015.

Ivan Hemetek,
predsednik društva

»Kakšen kapitalec več na krožniku in bo zdravja na pretek«

Ce je marsikdo pomislil, da cirkulanski ribiči morda počivamo ali se skrivamo nekeje za štirimi stenami, Vam naj že v samem začetku povemo, da temu še zdaleč ni tako. Še vedno pridno in vestno skrbimo za naš ribnik, še vedno si vzamemo čas za naša druženja in navsezadnje smo še vedno »tekmovalno« razpoloženi. Že res, da se Vam nekaj časa nismo oglasili v našem občinskem glasilu, zato pa nam dovolite, da Vam preteklo ribiško delo predstavimo tokrat v sliki in besedi.

Meseca junija, ko Cirkulančanke in Cirkulančani praznujemo občinski praznik, smo se ribiči odločili, da malce popestrimo dneve dogajanja ob občinskih športnih igrah. Tako smo prvega junija, nedeljskega dopoldne

Ulov Boruta Levičnika, zmagovalca na občinskih športnih ribiških igrah.

priredili tekmovanje občanov na domačem ribniku. Kakšen bo odziv, si nismo upali napovedati, a vam lahko zatrdimo, da smo veseli in ponosni na vsakega posameznika, ki si je vzel čas za druženje in triurno tekmovanje v sproščenem vzdušju. Tek-

movanja se je udeležilo kar dvanajst pogumnih ribičev, ki so svoje sposobnosti in spretnosti pokazali pred kar precejšnjo množico »tihih« navijačev. Samo tekmovanje je bilo dokaj razburljivo, navihano in seveda tudi s kakšno polomljeno palico več. Pravila igre na samem tekmovanju so bila pred začetkom dobro obrazložena in tekma se je ob živžgu sodnika lahko pričela. Zmagal je ribič, ki je nalovil največjo težo ulovljenih rib. Ribiči so se na samo tekmo dobro, lahko celo rečemo, profesionalno pripravili, saj so imeli s seboj vso potrebno opremo za naše kapitalce. Zmagovalec na občinskih igrah občinskega praznika 2014 je bil Borut Levičnik, s skupnim ulovom 16,560 kg. Ribič je svoje lovno mesto dobro izžrebal in sreča, seveda pa tudi znanje in spretnost so pokazali, da zadeve odlično obvlada. Po samem tekmovanju je sledila razglasitev rezultatov in temu primerna tudi podelitev pokalov.

Le kdo me bo osvojil?

Ribiški car je postal Branko Zemljak z ulovom 3,455 kg.

DRUGA TEKMA ZA RIBIŠKEGA CARJA

Nekaj mesecev kasneje, natančneje meseca oktobra, smo se ribiči ponovno zbrali in izvedli že drugo tekmo za Ribiškega carja Ribiške sekcije Cirkulane. Samega tekmovanja se je udeležilo 6 tekmovalcev in ob sodnikovem živžgu smo pričeli s triurnim tekmovanjem v hladnem nedeljskem dopoldnevu. Za ribiškega carja lahko tekmujejo samo člani ribiške sekcije, zato je bila udeležba toliko manjša, a kljub temu je bila družba nasmejana in prije-

Zmagovalci na občinskih športnih igrah 2014.

Občinske športne igre 2014

1. Borut LEVIČNIK	16,560 kg
2. Matjaž KOROŠEC	3,940 kg
3. Nejc KRALJ	1,105 kg
Skupen ulov na tekmi	23,410 kg

Ribiški car 2014

1. Branko ZEMLJAK	3,455 kg
2. Samo KRALJ	0,495 kg
3. Srečko PAL	0,245 kg

tna. Tokrat je naziv osvojil Branko Zemljak s 3,455 kg težkim kapitalcem. Ribiškega carja smo ponovno odeli, tako kot se spodobi, z vilami, haljo in častno krono. Po druženju smo z nasmehom in dobrimi željami, da se ponovno srečamo v prihodnjem letu, nadaljevali vsak

po svoji poti, a obljubimo, da ko se bo prihajajoča zima poslovala, bo sledilo ponovno druženje, dobra družba in veliko smeha ob ribiških zgodbah.

Dovolite mi, da Vas ponovno vse ljubitelje ribištva povabim, da se nam pridružite, ali v tekmovalnem,

Udeleženci na tekmovanju za Ribiškega carja 2014.

Foto: Simona Milošič

lahko pa tudi v navijaškem duhu.

V prihajajočih prazničnih dneh, čeravno bodo naši kapitalci globoko spali v domačem ribniku, si pa dovolite privoščiti vsaj kakšnega kapitalca na krožniku več, saj

je navsezadnje zdravje tisto, ki Vam ga želimo v prihajajočem letu vse tja do našega naslednjega »branja«.

Predsednik
RS ŠD Cirkulane:
Simon Milošič

Vabilo v Radioklub na HNY 2015

Z veliko hitrostjo se približujemo zadnjemu letnemu času v tem letu in to je zima. Takrat imamo čas, da naredimo nekakšen povzetek skozi leto in damo neko oceno sami sebi, kako smo bili uspešni, kaj vse smo uspeli storiti in kaj nas v prihodnje še čaka.

Za naš Radioklub Cirkulane je bilo dokaj delovno leto in lahko rečemo tudi uspešno. Saj smo skupaj s prijatelji Radiokluba Cirkulane z lastnim delom in drugimi sodelavci uspeli opremiti Radioklub Cirkulane trenutno z najsodobnejšo radioamatersko opremo, ki je namenjena za radioamatersko delo na frekvencah. Zahvaljujemo se še enkrat vsem, ki ste nam pomagali pri tem podvigu.

V zahvalo Vas vabimo, da nas obiščete v Radioklubu Cirkulane na Pohorju, in sicer na skupni novoletni zabavi, ki jo radioamaterji imenujemo **HNY 2015**. Kot

je že po tradiciji, imamo novoletno zabavo na zadnji ponedeljek v letu, in sicer **29. 12. 2014 od 16. ure** naprej. Sami se boste lahko prepričali, da smo skupina, ki ima še veliko načrtov za razvoj enega od uspešnejših radioklubov v Sloveniji. Manjkala ne bo niti smrekica, ki se za takšno praznovanje spodobi.

Obveščamo vas tudi, da smo pričeli z vpisom v tečaj za radioamaterja operaterja sezona 2014/15. Prijavnice in več informacij najdete na spletni strani www.cirkulane.hamradio.si ali nas obiščete v Pohorju 25 a. Tam se nahajamo v zimskem času vsako

Novo pridobljena oprema v letu 2014, postaje Yaesu DX-1200, ICOM 7100, Kenwood V-71e, ter s strani Ministrstva za obrambo Republike Slovenije smo v letu 2014 pridobili na reverz v uporabo tri UKV postaje in eno kratkovalovno postajo.

soboto ob 18. uri, ko imamo sked na 145.550 MHz. Takšno znanje je zelo dobrodošlo za gasilce, civilno zaščito, planince, tabornike, pohodnike ... Predavali bodo izkušeni in izobraženi mentorji. Kasneje pa se bomo preizkusili tudi na frekvencah, ki krožijo okrog nas.

Vsem občankam in obča-

nom Občine Cirkulane želimo vesel božič in srečno novo leto 2015 in se veselimo skupnega sodelovanja tudi v prihodnje.

Anton Štumberger –
S57MAK, predsednik Radiokluba Cirkulane

Gospodinje aktivno vključene v dogajanja v občini

Da res naše gospodinje aktivno sodelujejo v vseh dogajanjih v našem kraju, povrh tega pa pripravljajo še svoja srečanja in dogodke, dokazujejo naslednji podatki. Naj jih nekaj opišem.

Cirkulanske gospodinje na delavnici kuhajo s polno paro.

V prvi vrsti smo ponosni na že tradicionalni 3. Dan krompirjevih jedi, ki se je odvijal v Gasilskem domu Cirkulane 23. oktobra, in na sodelovanje z Osnovno šolo Cirkulane-Zavrč, enoto Cirkulane.

Pripravljeno je bilo veliko dobrot na osnovi krompirja. Poudarek je bil na starejših kmečkih jedeh. V pomoč in učenje smo povabili učence 9. razreda osnovne šole, ki so pomagali v pripravi in serviranju jedi, kakor tudi pri razstavi v jedilnici šole. Po končani pripravi smo povabili vse prisotne na pokušino dobrot in druženje ob prijetnem klepetu. Zahvala vsem, ki so kakor koli prispevali k ohranjanju tega dogodka in posredno s tem k ohranitvi kmečke kulinarike.

Sodelovanje s šolo ne poteka le na Dnevu krompirjevih jedi, temveč tudi na dnevu šole, ki je bil v Zavrču. Naše gospodinje so se izkazale na stojnici z raznimi dobrotami izpod pridnih kmečkih rok.

GOSPODINJE TUDI NA MARTINOVA-NJU

Svoje aktivnosti smo nadaljevali v novembru, in sicer je bil prvi veliki do-

Člani društva gospodinj vam kličejo vesel božič in srečno v novem letu 2015.

Na enem od druženj se je gospodinjam pridružil župan Janez Jurgec.

godek Martinovanje in krst mošta v organizaciji Društva vinogradnikov. Naše članice so nas znova razvajale s svojimi dobrotami. Toliko so jih pripravile, da se je miza kar šibila pod njimi.

Martinovanje pa ne more potekati brez dobrih Martinovih jedi. Zato smo pripravili za društvo in prijatelje martinovanje v gasilskem domu na sam god sv. Martina. Za pogostitev smo pripravili tradicionalne Martinove dobrote, kot so mlinci, pečena gos, rdeče zelje in seveda mlado vino. Druženje je v prijetnem klepetu trajalo pozno v noč. Hvala vsem, ki ste kakor koli prispevali za prijetno druženje.

DELAVNICA PRIPRAVE JEDI IN PEKE SLADIC

Ker pa ima gospodinja za svoje dejavnosti izven družine največ časa v zimskem obdobju, je društvo pripravilo kar nekaj druženj in tečajev. V prvi vrsti je bil poudarek na pripravi jedi in peki sladici, a tudi ročnih spretnosti nismo zanemarili. Tako smo organizirali tečaj priprave mesnih in zelenjavnih rulad, ki je bil v sredo, 26. novembra, v gasilskem domu. Udeležilo se ga je precejšnje število naših članic. Že naslednji dan je potekala še delavnica izdelovanja adventnih venčkov.

V decembru smo sodelovali na Barbinem sejmu s stojnico, polno dobrot. V teku še je delavnica ročnih del, ki se odvija vsak prvi in drugi četrtek v mesecu. To je že tradicionalno druženje. Pred prazniki še pripravljamo tečaj kuhanja

Tudi za Martinov praznik so se gospodinje potrudile in bogato obložile mize.

jedi iz luščenega fižola.

Ob vseh teh dejavnostih nismo pozabili tudi na veseli december in druženje ob zaključku leta, kjer si bomo zaželeli veliko dobrega v prihajajočem letu, predvsem pa zdravja in sreče ter osebnega zadovoljstva. V veliko veselje nam bo, če se nam bo pridružila še kaka članica z novimi idejami.

Ivan Tetičkovič, tajnik

Gospodinje so pripravljale tudi pečena polnjena jabolka. Foto: Tetičkovič

Pirotehnični izdelki in negativne posledice njihove uporabe

Pričetek zavedanja, da so pirotehnična sredstva in njihova uporaba postala problem družbe, je prvo in osnovno zavedanje za preprečitev zlorabe uporabe le-teh. Posledice, ki nastanejo ob uporabi pirotehničnih sredstev, predvsem v času novoletnih praznikov, so neprimerno večje kot »užitek«, ki ga te nudijo.

V mislih imam predvsem telesne poškodbe, ki smo jim bili nekateri priča, kakor tudi strah pred pokom in vpliv na živali.

Starši. Imamo več vpliva na otroke, kot si lahko predstavljamo. Naši otroci prenašajo v svoja življenja navade, govor, razmišljanja očeta, mame, starih staršev ... Starši smo jim vzor v vsem

pozitivnem in negativnem. Večkrat slišana in v srce segajoča izjava »Ne stori svojemu bližnjemu, kar ne želiš, da se stori tebi« še kako drži. Ne samo za zlorabo uporabe pirotehničnih sredstev, to velja za vsa negativna dejanja proti komur koli.

Ne mečimo petard pod noge mimoidočim in živalim, ki so nemočne ob naših dejanjih. Žival ni sposobna razlikovati med dejansko in navidezno nevarnostjo, zato sprejmejo pok kot konkretno nevarnost in se na to tudi primerno odzovejo.

Ker je zloraba pirotehnikarstva kazniva, navajam dikcijo pristojnega Zakona;

Zakon o eksplozivih in pirotehničnih sredstvih prepoveduje prodajo, posest in uporabo ognjemetnih izdelkov, ka-

terih glavni učinek je pok. Uporablja jo se lahko tista pirotehnična sredstva, katerih glavni učinek je svetlobni efekt, in se smejo uporabljati med 26. decembrom in 2. januarjem. Kljub temu je uporaba še vedno omejena v strnjenih stanovanjskih naseljih, zgradbah, vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet ter na javnih shodih in prireditvah. Predvidena globa za kršitev določb o uporabi pirotehničnih izdelkov je od 400 do 1200 evrov.

Ob tej priložnosti vsem bralcem želim srečno in predvsem varno novo leto 2015.

Robert Ovčar,
vodja policijskega okoliša

Prehajanje slovensko-hrvaške meje

Živimo v obmejnem območju, kjer poteka državna meja med R Slovenijo in R Hrvaško oziroma t. i. zunanja schengenska meja. Za vaše obmejno območje je odgovorna in pristojna Policijska postaja Gorišnica, zato vam bomo posredovali nekaj informacij, s katerimi boste mogoče bolj seznanjeni o možnosti prestopa zunanje schengenske meje (slovensko-hrvaške meje).

Ne glede na preteklost, ko smo živeli v skupni državi, je potrebno spoštovati sedaj veljavne predpise, nacionalno zakonodajo in Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. 3. 2006 o Zakoniku skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb preko meja (Zakonik o schengenskih mejah), (UL L 105, 13. 4. 2006, p. 1). V I. poglavju Zakonik o schengenskih mejah določa Prehajanje zunanjih meja in pogoje za vstop. Nekatere izjeme in pogoje za prehajanje meje med R Slovenijo in R Hrvaško določa Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o obmejnem prometu in sodelovanju (SOPS). Meja med Slovenijo in Hrvaško

se torej prestopa na mednarodnih mejnih prehodih (vsi potniki) in na meddržavnih mejnih prehodih (vsi državljani, ki uživajo pravico Unije do prostega gibanja) z veljavnimi potovalnimi dokumenti. Na mejnih prehodih za obmejni promet je prehod dovoljen z veljavnim potnim listom ali osebno izkaznico po določbah Sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o obmejnem prometu in sodelovanju (SOPS) za vse državljane, ki uživajo pravico Unije do prostega gibanja. Seznam mejnih prehodov si lahko ogledate na povezavi: <http://www.policijska.si/index.php/delovna-podroja/mejne-zadeve-in-tujci/526>.

Z vstopom Hrvaške v Evropsko unijo ostaja meja med Slovenijo in Hrvaško še naprej zunanja schengenska meja in pri prehodu se opravlja mejna kontrola, tako pa bo vse do priključitve Hrvaške v schengensko območje.

Stalna mešana komisija po Sporazumu med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o obmejnem prometu in sodelovanju je 15. 7. 2014 sprejela

Igor Belšak, pomočnik komandirja

sklep, na podlagi katerega se lahko do odprave kontrole na notranji meji med Republiko Hrvaško in Republiko Slovenijo v skladu z 20. členom Zakonika o schengenskih mejah prestopa mejo prek mejnih prehodov za obmejni promet brez obmejne prepustnice in dovoljenja za enkratni prestop meje zgolj z veljavnim potnim listom oziroma osebno izkaznico. Takšen prestop meje je dovoljen za vse osebe, ki po pravu Evropske unije uživajo pravico do prostega gibanja.

Še primer prestopa meje izven mej-

nega prehoda s t. i. najavo:

Če želite na obisk k sorodnikom ali prijatelju, ki živijo neposredno ob mejni cesti (*meji neposredno na državno mejo*), in nima druge možnosti dostopa do svoje hiše kot po mejni cesti, ki prečka ozemlje ene, nato pa še druge države, je potrebno vaš obisk oziroma čas vašega obiska, podatke o vozilu ter osebah, ki potujejo na obisk, najaviti pristojni policijski postaji (*PP Gorišnica ali pristojni hrvaški policiji*), kjer ta sorodnik biva. Najavo mora sporočiti tisti, ki ga boste obiskali. Takšne obiske je potrebno najavljati, predvsem iz ra-

zlogov, ki so navedeni v prej navedenih predpisih, drugače pa boste nedovoljeno prestopili državno mejo in boste zaradi tega sankcionirani z globo (ali s strani slovenskih policistov ali hrvaških varnostnih organov, ki varujejo državno mejo). V kolikor ima ta vaš sorodnik ali prijatelj možnost dostopa do svoje hiše iz notranjosti svoje države, ne da bi pri tem prečkali mejo, pa najava za prestop meje izven mejnega prehoda ni možna, saj morate najprej v njegovo državo vstopiti na mejnem prehodu. V vašem primeru sta to Mejni prehod Leskovec ali Mejni prehod za obmejni promet

Obveščamo vas, da je za vprašanja občanov (in posledično hitrejši odgovor) predvidena posebna aplikacija Vprašanja občanov, ki jo najdete na naši spletni strani (<http://www.policija.si/>), ali pokličete na tel. številko Policijske postaje Gorišnica 02 743 07 60 ali 02 743 07 63!

Drenovec.

Vsem občanom želim v svojem imenu in imenu kolektiva PP Gorišnica prijetne decembrske praznike ter srečno, zdravo in varno leto 2015.

Iz naše šole in vrtca

»Po beli odeji že diši«

Še ne dolgo nazaj smo komajda prestopili prag novega šolskega leta, sedaj se že počasi poslavljamo od jesenskih barv, kolikor smo se jih seveda lahko naužili. Kmalu nas bo prekrila bela odeja, česar se otroci še posebej veselimo. Le kako se ne bi? Zimske radosti na snegu, prihod treh mož in okrasitev novoletne jelke ... Jelke, pod katero, upamo, da nas pa v letošnjem letu vendarle nekaj pričaka.

Mesec oktober je vedno zelo razgiban, natrpan, pred-

Na jesenski delavnici se vedno dobro izkažemo.

Obisk knjižničarke v vrtcu.

vsem pa poučen in prijeten. Tako je bilo tudi letos. Najprej smo izvedli prvi starševski sestanek s starši, kjer je beseda tekla o delu v vrtcu, kasneje pa so sledili oddelčni sestanki z vzgojiteljicami, kjer so imeli starši priložnost slišati podrobnosti progra-

ma v posamezni skupini. Ko smo starše seznanili s potekom dela, dnevnim redom in dejavnostmi, ki potekajo v našem vrtcu, smo rokave zavihali tudi mi in pridno pričeli z ustvarjanjem, radovednostjo in raziskovanjem.

Prvi teden v mesecu ok-

Obisk policista in preverjanje otroškega znanja v praksi.

tobru smo otroci praznovali »Teden otroka«. Tokrat smo se seznanili s posameznimi poklici, ki smo jih seveda raziskovali s pomočjo nam najljubše, otroške igre. Letošnja tematika je bila nadvse zabavna, zato smo v ta namen medse povabili starejše prijatelje raznolikih poklicev. Najprej nas je obiskal gospod policist, ki nam je pričaral prav prijetno dopoldne ob raziskovanju policijskega avtomobila in možnosti vklopa glasne sirene. Ob glasni sireni smo seveda tudi poskrbeli za poslikavo cestišča pred samim vrtcem. Prav tako smo v vrtcu gostili gospo knjižničarko ter se prepustili njene mu pravljичnemu pripovedovanju, sami pa se večkrat odpravili v gozd, kjer smo kakšno jesensko pravljico prebrali tudi našim gozdnim prijateljem.

Da je jesen bila res obdana s pečenim kostanjem, smo poskrbeli tudi v naši hiški ob ustvarjanju na jesenski delavnici s starši. Delavnice v našem vrtcu so vedno dobro obiskane, predvsem pa je sproščeno druženje tisto, ki nas povezuje in nam daje novih idej. Tako smo tudi tokrat bili nadvse ustvarjalni ob izdelovanju namiznih aranžmajev, lepljenju semen na sovce in ježke ter nekaj več potrpežljivosti in ročnih spretnosti pokazali pri izdelovanju gozdnih živali. Kmalu po naši jesenski delavnici je sledila prva gledališka predstava »Kam so šle čebelice«, dan kasneje pa smo se podali na obisk k našim gospodinjam, kjer smo se prepustili pokušini pečenega krompirja. Ker nam je vreme malce zagodlo, smo nekaj krompirja odnesli v

Po daljšem sprehodu smo si privoščili piknik na travi.

vrtec tudi našim prijateljem. In priznati Vam moramo, da je bil zelo okusen.

V začetku meseca novembra smo izvedli evakuacijsko vajo skupaj z učenci in učitelji iz osnovne šole ter domačimi gasilci. Ponovno smo si lahko ogledali različne načine pogasitve požara, med samo evakuacijsko vajo pa se hitro odzvali in poskrbeli, da smo bili vsi na varnem. Čeprav zna biti mesec november včasih malce turoben, pri nas še zdaleč ni bilo tako. Z letošnjim šolskim letom v našem vrtcu izvajamo številne obogatitvene dejavnosti (plesna šola, tečaj angleškega jezika, šola v naravi, plavalni tečaj), prav tako pa izvajamo dejavnost folklorne in pevskega zbora. V folklorno in pevsko dejavnost smo vključeni nekateri otroci starejše skupine, medtem ko so v tečaj angle-

škega jezika in v plesno šolo vključeni tudi drugi otroci vrtca. Naša druženja potekajo enkrat tedensko, otroci znanje črpamo z veliko radovednostjo in navdušenjem.

Kot lahko sami razberete, se v našem vrtcu veliko stvari odvija, izvaja in nadgrajuje. Naša druženja so zelo aktivna in verjemite nam, da so dnevi skorajda prekratki za vse, kar bi si želeli postoriti. A še vedno verjamemo, da se trudimo po najboljših močeh in zmožnostih, kar je navsezadnje vidno tudi ob vsakem vstopu v našo hiško, saj je vzdušje vedno pozitivno, prijetno in iskreno.

21. novembra smo otroci vseh vrtcev in osnovnih šol v Sloveniji imeli Tradicionalni slovenski zajtrk (kruh, mleko, med, jabolka). Najprej smo domače dobrote okusi-

Vklop policijske sirene je bilo pravo doživetje.

Praznovanje rojstnih dni v vrtcu.

li v naši hiški, po samem zajtrku pa se odpravili na razstavo čebeljih pridelkov/ izdelkov, obenem pa prisluhnili predstavitvi domače kmetije, Kmetije AS, ki so poskrbeli, da smo otroci že pri samem zajtrku zaužili odličen domači kruh.

Mesec november se je počasi poslavljaj, mi pa smo izvedli še zadnjo prijetno nalogo pred prazničnim decembrom, »Dan odprtih vrat«. Tako smo v vrtec povabili otroke in starše, ki v naš vrtec še niso vključeni. Namen našega dne je predstavitev vrtca kot ustanovo, kjer se izvajajo številne raznolike dejavnosti, spoznati vzgojitelje, otroke ter njihove starše. Vrata petkovega dopoldne smo odprli na stežaj, obiskovalci pa so imeli možnost spoznati in se sprehoditi od igralnice do igralnice. Obiska smo se razveselili, naše ustvarjanje v avli pa je bilo prijetno in domiselno.

In danes, ko že pišemo mesec december, ko nas jutranji mraz že pošteno

predrami, vemo, da prihajajo dnevi, ki bodo polno zasedeni, a vendarle topli, prijetni in otroško navihani. Na našem urniku beležimo veliko nalog – priprava na prireditev »Praznikom naproti«, lutkovna predstava, božično-novoletna delavnica s starši, prihod treh mož, zimske radosti na snegu in ... No, nekaj pa vendarle še naj ostane malce skrito.

Dragi veliki in majhni prijatelji! Dovolite nam, da Vam pred bližajočimi zimskimi jutri, dopoldnevi in večeri zaželimo vse dobro, prijetno in toplo. V letošnji zimi si dovolite biti kdaj tudi otrok! Otrok, ki se razveseli prvih snežink. Otrok, ki mu stopinje v snegu pričarajo nasmeh. Otrok, ki kljub mrazu, ki nas bo obdajal, ne bo pozabil na dobro besedo, iskren pozdrav in nasmeh v očeh.

Besedilo in foto:

Kolektiv Vrtca Cirkulane

Očistili bučo in jo okrasili.

ZIMA

Pozimi zapade sneg, zato se smučamo, sankamo, kepamo in delamo snežaka. Pozimi je tudi božič. Takrat krasisimo jelko. Zelo se veselim daril, ker takrat dobim to, kar si želim.

Ajda Lea Prapotnik, 2. a

Pozimi si oblečem kombinezon ali zimsko jakno in nosim rokavice. Ko zapade sneg, mi ati naredi iglu. Če je le mogoče, se tudi sankam. Po sankanju in smučanju pijem topel čaj.

Ela Obran, 2. a

DRAGI BOŽIČEK!

Smo učenci in učenke iz 2. a razreda. V šoli se pridno učimo in že veliko znamo. Upamo, da nas tudi letos obiščeš z darili. Da ne boš imel pretežke naloge, ti sporočamo svoje želje. Vsem ljudem v novem letu želimo dovolj hrane in vode ter da bi se imeli radi, da bi imeli veliko prijateljev in da bi bili zdravi in srečni. Zase pa si želimo še:

- hrčka, barvice in peresnico (Ana Z.),
- avto na daljinca (Tadej, Žiga),
- peresnico in plišastega psička (Ana G.),
- tablični računalnik (Katja),
- robota (Lan, Tilen),
- igračo konjička in medvedka (Clara),
- barvice, šilček, zvezke, tablični računalnik (Mateja),
- letalo na daljinca (Tim, Aljaš, Anže J.),
- lego kocke in tovornjak (Lars),
- barvice (Amila, Ajda Lea),
- lego policijsko postajo (Amadej),
- lego avion (Žan),
- tablico (Andraž, Ela),
- barbiko (Nina, Teja),
- zajčka (Erika),
- lego kocke (Anže F.),
- barvice in barbiko (Maja).

Minka in Pika (basen)

V gozdu so živeli zajčki. Zajčici Minka in Pika sta bili najboljši prijateljici. Skupaj sta se igrali, plesali, peli ...

Nekega dne so lovci v gozdu lovili zajčke. V past se je ujelo veliko zajčkov. Ujela se je tudi zajčica Minka. Minka je svojo prijateljico Piko klicala na pomoč. Nekaj časa se ji ni odzvala, nato pa jo je vprašala: »Kaj je?« Minka ji je odgovorila: »V gozd so prišli lovci. Ujela sem se v past. Prosim, reši me!« »Ph! Pozabi! Da v past dobijo še mene?« je odvrnila in odskakljala proč. Minka je izgubila upanje, da bo kdaj rešena. Gledala je v tla in obupano premišljevala, kaj se bo z njo zgodilo, ko jo bodo našli lovci. Krzno bo prodano za oblačila, meso pa bo pristalo na krožniku lačnega človeka. Naenkrat je nedaleč vstran zagledala prikupnega zajčka. Zaklicala mu je: »Čeprav te ne poznam in ti ne poznaš mene, prosim, reši me!« Ko je zagledal zajčico, je takoj priskakljal do nje in jo rešil iz pasti. Opozoril jo je, naj drugič ne naseda lovskim šalam, in začel teči v gozd. Minka je zaklicala za njim: »Hej, saj se še spoznala nisva. Lahko bi postala prijatelj, saj si me vendar rešil. To počnejo le prijatelji. Jaz sem Minka.«

Zajček ji je odgovoril: »Seveda lahko postaneva prijatelja. Jaz sem Skokec. Se vidi.«

Tako se je med Skokcem in Minko razvilo pravo prijateljstvo, ki se ni nikoli končalo.

Nauk: Pravega prijatelja spoznaš v nesreči.

Andreja Štumberger, 7. a

Kokoši, lisica in pes

Bil je lep sončen dan. Na kmetiji Pika-Poka je opravljal vsak svoje delo. Pes Runo je počival pred svojo uto in razmišljal o veliki slastni pečenki. Kokoši so pridno valile svoja jajca v kokošnjaku. Muca Mica se je sončila na toplem soncu. Ob vsem tem spokojnem miru se je v kokošnjak prikradla lisica Tatica. Ko je hotela planiti nanje, so kokoši začele glasno kodakati in klicati na pomoč. Glasno kikirikanje je slišal pes Runo, ki je takoj zdrvel do kokošnjaka.

Ko je zagledal lisico, je zavpil: »Kaj pa ti počneš tukaj, Tatica?«

Lisica je odgovorila: »Nič, samo loviti sem se prišla.«

»Ni res, ni res, za kosilo nas je želela,« so zakokodakale kokoši.

»Je to res?« je vprašal Runo.

Lisica je vsa preplašena odgovorila: »Ja, res je, tako sem lačna.«

»Da mi takoj izgineš s kmetije. Drugič ti polomim vse kosti,« se je razjezil pes Runo.

Kokoši so se mu zahvalile in postali so dobri prijatelji.

Nauk te zgodbe: Prave prijatelje spoznaš v nesreči.

Zala Horvat, 7. a

Prijatelja za vedno (basen)

Basen pripoveduje o šoli, ki se imenuje Šola za vse v vasi Živalski Dol. To ni bila običajna šola. To je bila šola za živali. Imela je samo en razred. Šolo so obiskovali zvita lisica, medved, hitri zajček in učitelj čuk.

Zjutraj so kot po navadi prišli v šolo vsi učenci in pričeli so s predmetom živalski jezik. Čuk je rekel: »Tako, učenci, danes pa bomo pisali naše najljubše zgodbe, basni. Vsak naj napiše eno basen, ki mora vsebovati nauk, izviren naslov, v njej naj nastopajo živali, vsebina naj bo zanimiva, zgodba naj ne bo predolga.« Živali so takoj začele pisati. A kmalu je bilo ure konec in basen jim je ostala za domačo nalogo. Nato so imeli matematiko in na koncu še športno vzgojo. Učitelj jim je dejal, naj gredo domov in se pripravijo za kros, ki bo popoldne. Povedal jim je tudi: »Prišli bosta dve novi sošolki iz Živalskega Gozda na drugi strani hriba.«

Živali so opazile tovarnjak. Takoj so vedele, da je to družina, ki se je preselila v njihov kraj. To je bila družina štirih srn. Srnici sta vedeli, da je danes kros, zato sta se šli nanj pripravljati. Bili sta najboljši prijateljici. Napočil je čas, ko sta se odpravili v šolo. Učitelj ju je predstavil učencem. Začel se je kros. Slišalo se je še samo: »Pripravljeni, pozor, zdaj!« Vsi so že vnaprej vedeli, da bo zmagal zajček, takoj za njim bo lisica, nato obe srnici in zadnji medved. Na korenini se je spotaknila mlajša srnica. Pred tem je bila celo druga. Ko je padla, so vsi tekli mimo nje in nihče ji ni hotel pomagati. Vsem je šlo samo za zmago in za tisto vrečko sladkarij. Le medved, ki je bil zadnji, se je ustavil in jo pobral. Skupaj sta odtekla do cilja. To, da sta bila zadnja, ju ni nič motilo, saj sta vedela, da sta postala prijatelja.

Nauk te basni: Prave prijatelje spoznamo šele v nesreči.

Mateja Golc, 7. a

Sodelovanje učencev OPB na natečaju »Z domišljijo na potep«

ZOBOK BELKO

Zobek Belko je bil zelo žalosten, ker je bil vedno umazan. Nekega dne je otroka Petra zelo bolel zob. Zaradi bolečin ni mogel zaspati. Zobek Belko je bil vedno bolj boleč, zato je mami Petra takoj odpeljala k zobozdravniku. Zobozdravnik je pregledal usta in videl, da ima luknjo v zobeh. Luknjo je popravil in očistil zobni kamen. Petru je naročil, da si mora zobe umivati trikrat na dan. Peter si je redno umival zobe in zobek Belko je od takrat bil vedno čist.

Nina Kranjc, 3. c

ZGODBA O ZOBKU BELKU ZOKIJU

Nekoč je živel zobek, ki mu je bilo ime Zoki. Zelo rad je jedel sladkarije. Nekega dne pa so prišli na obisk zobni črvički. Rekli so: »Poglejte, ta zobek

pa izgleda sladek, pojdimo ga obiskat.« Zoki je prestrašen zagledal zobne črvičke in hitro odšel k zobozdravniku. Zobozdravnik ga je pregledal in mu dal plombico in zobni črvički so takoj odšli. Dobil pa je dva nova prijatelja: zobno ščetko in zobno pasto.

Maja Zavec, 3. c

O ZOBKU BELKU

Nekoč je živel zobek Belko. Bil je zelo žalosten. Ker je fantek Robi vsak dan jedel sladkarije, je bil zelo umazan. V petek je šel Robi na zobozdravniški pregled. Zobozdravnica je pregledala vse zobke in za pridnost je dobil žogo. Ko so prišli domov, je fantek Robi takoj umil zobe. In od takrat naprej je bil zobek Belko zelo srečen.

Neja Kelc, 3. c

MEDVEDEK ŠAPI

Medvedek Šapi si ni maral umivati zob. Zvečer mu je mama rekla, naj si jih končno umije, medvedek pa je raje spuščal vodo. Ko je še spat, je sanjal, da ni imel niti enega zobka več, in to je bilo res. Ko so malicali, ni mogel pojesti niti kosčka hrane. Zvečer je šel od doma. Na poti je srečal sovo in vse svoje prijatelje. Rekli so mu, naj si začne umivati zobe, in medvedek Šapi je upošteval njihove besede. Od takrat naprej je bil srečen.

Alen Križnjak, 3. c

Recept za uspešnost v šoli

- 10 kg spanja
- 5 kg zbranosti
- 4 kg sodelovanja
- 1 kg samostojnega dela
- 2 kg učenja

Ko vse te sestavine združimo in jih z veseljem upoštevamo, v šoli vedno dobimo čisto petico. Tako smo uspešni in dobimo veliko znanja!

Ana Rihtarič, 4. a

*Prijateljstvo je beseda,
ki povezuje nas spet in spet.
Prijateljstvo je pomembno,
da se lahko smejimo.
Prijateljstvo je pravica,
da se veselimo.*

Prijateljstvo

Domen Emeršič, 4. a

MEDVEDKOVI ZOBKI

Živel je medvedek, ki si ni umival zob. Vse dni in noči so ga zelo boleli. Šel je po nasvet k sovi, ki je bila najpametnejša žival v celem gozdu. Sova je rekla, da bo več vedela zobozdravnica veverica. Medvedek je šel k zobozdravnici veverici, ki mu je dala zobno ščetko, pasto in mu rekla, naj si redno umiva zobe. Medvedek si je potem redno umival zobke in imel je bleščeče čiste.

Blaž Milošič, 3. c

UČENCI 4. A RAZREDA V MISLIH O PRIJATELJSTVU

PRAVI PRIJATELJ JE TISTI:

- ki ti vedno stoji ob strani,
- ki ne govori besede, ki boli,
- ki nikoli ne preizkuša roke na tebi,
- ki se ne norčuje iz tebe,
- ki ti vedno priskoči na pomoč,
- ki te ima rad,
- ki te ne bo nikoli zatožil doma,
- ki te potolaži,
- ki je dober do tebe,
- ki te brani,
- s katerim se lahko smejimo ...

... PRIJATELJI SE IMAMO RADI!

Presenečenje ena A

Ko sem bila majhna, sem si zelo želela kužka. Na uresničitev te želje sem čakala do svojega petega leta. 11. julija, na moj rojstni dan, se mi je ta želja izpolnila. Dobila sem kužka, ki je bil rjava-črne barve. Dala sem mu ime Reks. Z Reksom se skupaj igrava in počneva prave norčije. Pri tem oba zelo uživava!

Nina Hercog, 4. a

Bil sem osamljen

Ko je bratec Tian odšel v bolnišnico, sem moral ostati doma zraven babice in dedka. Ata in mama sta hodila vsak dan na obisk k bratcu v Maribor. To je trajalo 14 dni. Komaj sem čakal, da bo bratec ozdravel in da se bo to končalo, ker sem bil zelo osamljen. Želim, da se mi tak dogodek več ne ponovi.

Leon Krajnc, 4. a

Tema otroškega parlamenta v šolskem letu 2014/15 je **IZOBRAŽEVALNE IN POKLICNA ORIENTACIJA**. Učenci 4. a razreda so razmišljali o svojih poklicnih željah:

Želim biti električar, da bi lahko kaj popravil. *Simon Petrovič*

Ko bom velika, želim biti **frizerka**, ker frizerka dela z lasmi, kar mi je všeč. *Nina Hercog*

Po poklicu bi rad bil **zdravnik – kirurg**. Zelo dolgo si že to želim. *Leon Krajnc*

Želim biti **slikarka**, ker v tem uživam, se zabavam in me to veseli. *Patricija Milošič*

Želim biti **pevka in igralka**, ker uživam v petju in igranju v igrah. *Nina Košak*

Postal bi **pilot letala**, ker bi lahko letel po svetu, vozil bi potnike in letel nad oblaki. *Darjan Šumenjak Brlek*

Ko bom velika, želim postati **zdravnica za živali**, ker imam rada živali. *Ana Rihtarič*

Rad bi bil **policist**, ker bi rad ustavljal avtomobile. *Klemen Mlakar*

Rad bi bil **živinozdravnik**, ker imam rada živali. *Erik Darko Richter*

Ker rada delam različne frizure, bi rada postala **frizerka**. *Gloria Gavez Majhen*

Izumitelj bi rad bil, ker že od malega rad ustvarjam in ker je to smisel moje-ga življenja. *Žan Emeršič*

Rada bi bila **astronavtka**, ker bi tako spoznala vesolje. *Lara Hercog*

Po poklicu želim postati **vojak ali izdelovalec avtomobilov**, ker me to veseli. *Teo Črešnik*

Nogomet me zelo veseli, zato bi bil **nogometaš**. *Aljaž Hameršak*

Po poklicu želim postati **IGRALKA!** To želim postati, ker rada igram v predstavah in šolskih nastopih. Doma me vsi hvalijo, kako sem dobra. *Taja Potočnik*

Želim postati **avtomehanik**. *Boštjan Štular*

Želim biti **delavec**, ker je to moj ati in me s tem navdušuje. *Nejc Fuks*

VERJAMEMO, DA NAM BO USPELO!

Pohod prijateljstva med haloškimi griči

V torek, 21. oktobra, smo se učenci, učitelji, starši, naši prijatelji in še kdo udeležili Pohoda prijateljstva 2014.

Pred šolo smo se zbrali ob 8.15. V uvodu so nas pozdravili učiteljica športne vzgoje Maja Tašner, vodja pohoda Janez Zupanič ter naša ravnateljica ga. Suzana Petek. S pozdravnim govorom smo pričeli naš projektni teden pred jesenskimi počitnicami. Potem smo šli k lipi, našemu drevesu prijateljstva, in skupaj zapeli slovensko himno. Razvrstili smo se po razredih in se podali na pot. Pot je potekala mimo pokopališča, ob gozdu, nato smo pri tovarni ADK prečkali glavno cesto in šli po stranski cesti proti cerkvi Sv. Ane. Med potjo smo se okrepčali s sendviči, jabolki, čipsom in ostalimi dobrotami, ki smo jih imeli v nahrbtnikih. Ko smo pomačali, nas je čakal še zadnji vzpon. Seveda smo ga vsi premagali in pred nami se je prikazala cerkev Sv. Ane v vsej svoji lepoti. Tako smo naredili še nekaj korakov in že smo bili na cilju. Tam smo se odžejali in okrepčali s sirovimi štručkami in jabolki. Po malici smo se pogovarjali, družili, igrali nogomet ... Pridružili so nam se še učenci in njihovi starši iz Zavrča. Po dobri uri druženja smo se v zmanjšanem številu podali po isti poti

nazaj proti šolama.

Pohod je bil lep, zabaven in koristen za naše zdravje. Spremljalo nas je sonce, tako da si lepšega dne ne bi mogli želeli. Upam, da se drugo leto vidimo v še večjem številu.

Mateja Golc, učenka ŠNO, 7. a

Tovarna čokolade v dolini

V dolini je stala velika tovarna čokolade. V njej so izdelovali čokolado različnih velikosti in oblik pa tudi okusov.

Ene so bile v obliki živali, kot so zajčki, muce, kužki, druge so bile kot cvetovi. Tudi okusi so bili različni: s sadjem, z lešniki in različnimi oreščki. Po sredini tovarne je tekla čokolada kot široka reka. Zaposleni so zajemali čokolado in jo vlivali v različne modele. Imeli so tudi posebno sobo, kjer je bilo vse iz čokolade. Stene so bile iz bele čokolade, omare, mize in stoli pa iz temne čokolade. Tam je bila razstavljena vsa čokolada, ki so jo izdelovali v tovarni. Šef tovarne se je odločil, da bo odprl vrata vsem otrokom, ki bi se želeli sladkati. Med njimi sem bila tudi jaz. Najprej smo si ogledali tovarno, nato so nam naročili, da izdelamo čokolado po svojem okusu. Izbrala sem belo in temno vrsto. Odločila sem se, da bo čokolada v obliki zajčka. V model sem vlila malo bele in malo temne čokolade. Nastal je rjavo-beli zajček. Čokoladnega zajčka sem lahko obdržala. Nato sem se do sitega najedla te slastne dobrote.

Kaja Belšak, 5. a

Tovarna Čoko-čko

Sredi mesta že od nekdanj stoji tovarna Čoko-čko. V njej so izdelovali 1001 vrsto čokolade. Nekega dne pa se je lastnik tovarne Berd Čokoladnik odločil, da tovarna ne bo več odprta za izdelovanje čokolade. Otroci, ki so oboževali Berdove čokolade, so bili zelo žalostni. Petega dne v tednu po šoli sta Maja in Sara kot ponavadi šli mimo tovarne. Pridružila se jima je še Žana in skupaj so nadaljevale pot. Pri tovarni so zagledale nov napis z zlatimi črkami ČOKO-ČOKO, pod njim pa plakat, na katerem je pisalo:

Kdo želi videti, kako se izdeluje najnovejša vrsta čokolade? Kogar mika, naj pride na ogled najnovejše čokolade in seveda tudi poskusijo v soboto, 12. 12., ob 10. uri v tovarno. Vstopnice se dobijo na polici za najboljše čokolade, v najboljši trgovini mesta. Kdor bo ugotovil, katere sestavine so v njej, bo lahko naredil svojo vrsto čokolade.

Vaš Berd Čokoladnik

Vse tri hkrati so vzkliknile: »To! Tovarna bo spet odprta.« Takoj so stekle v trgovino in pogledale na polico, kjer bi morale biti vstopnice. Videle so zadnje tri vstopnice in jih kupile. Ker pa je bil že 11. 12., so hitro stekle domov in povedale, da bodo naslednji dan šle v tovarno. Starši so se strinjali. Žana je v nahrbtnik vtaknila tri fotoaparate, da bo z njimi slikala, tri telefone tudi za slikanje, tri cevi za puhanje snovi ter tri bloke za podpise Berda Čokoladnika. Sara in Maja, ki sta bili dvojčici, nista vzeli ničesar. Naslednji dan je pred tovarno vladala velika gneča. Ko je Berd odprl vrata, so vsi tekli v tovarno, razen Maje in Sare, ki sta vstopili lepo počasi. Najprej so stopali čez kratek hodnik in za tistimi vrati zagledali vodomet iz čokolade. Naokoli so letali metuljčki iz borovničeve čokolade in mimo je tekla reka iz čokolade, na kateri je bila velika ladja.

Z njo so se odpeljali naravnost v čokoladnico, kjer so izdelovali čokolade. Ko so prispeli, jih je čakal za vsakega košček čokolade v obliki Berdovega obraza. Vsi so poskusili čokolado in ugotavljali, kateri okusi so v njej. Vsak je napisal na tablo svoj predlog, razen Maje in Sare, ki nista dobili čokolade. Po

gledanju čokolade pa sta vseeno napisali svoj predlog. Berd je čez nekaj časa prišel nazaj in pogledal na tablo. V očeh se mu je svetlikal en sam pravi odgovor. Čokolada je bila po vrhu prelita z jagodnim in malinovim prelivom. Tak odgovor sta napisali Maja in Sara. Vsi ostali so morali domov, onidve pa sta se igrali z okusi čokolade. Mešali sta sladkor, rastlinsko maščobo, kakavovec in mleko. Dodajali sta različno sadje, potem maso za piškote in še vse živo. Nazadnje sta pa zmešali sladkor, maščobo, kakavovec, mleko ter banano. Ko se je to strdilo, so se oblikovale pravokotne kockice čokolade in na njih je pisalo Maja ali Sara. Okrog napisa je bil posip s koščki suhe banane. Ko je Berd videl čokolado, mu je bila zelo všeč. Rekel je, da je to najboljša čokolada, kar jih je videl. Maja in Sara sta bili zelo veseli. Nato ju je čakalo slikanje ovitka za čokolado. Medtem sta se zelo zabavali. Naslikali sta rumen ovitek v obliki banane in na njej napis Čoko-banana. Če si čokolado prelomil na pol, si videl plasti čokolade, banane, čokolade, banane ter čokolade. Že drugi dan je čokolada Čoko-banana stala na policah v trgovini.

Rene Brlek, 1. a

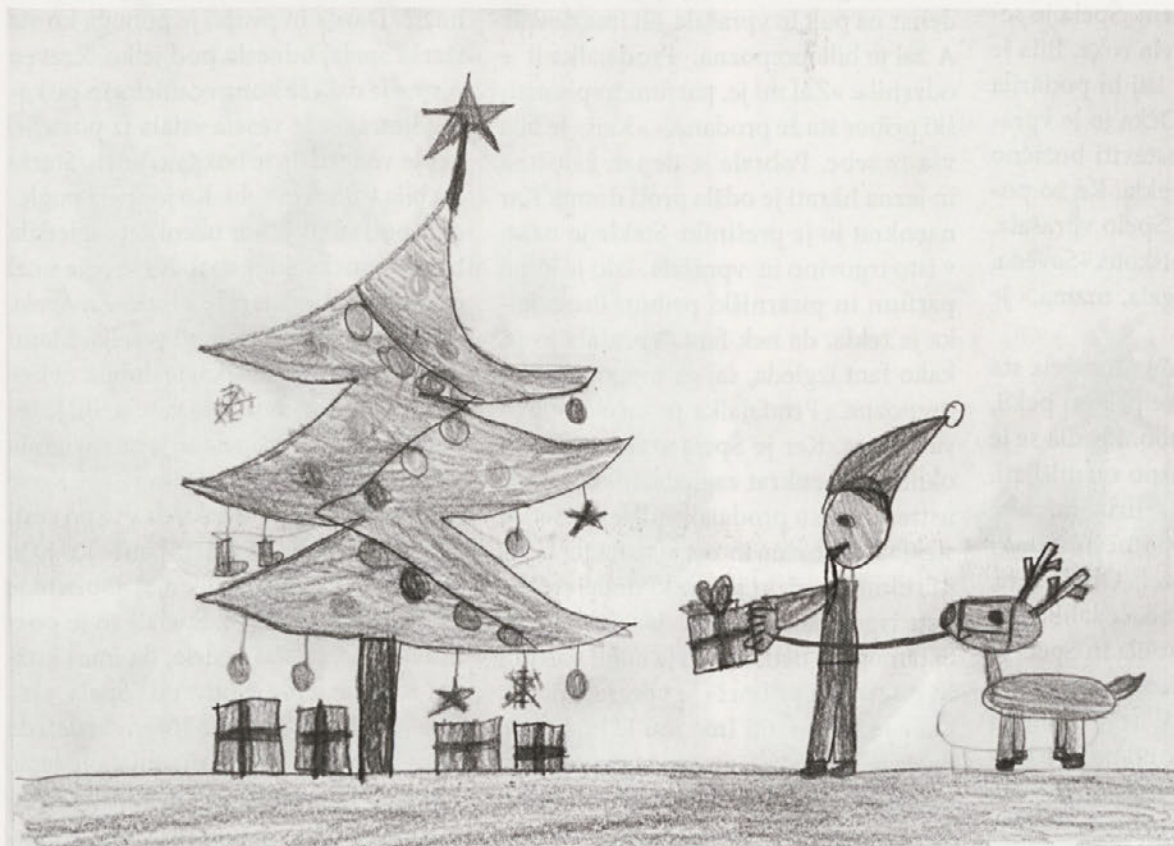
Ampak otroci in odrasli niso hoteli jesti teh čokolad, ker so bile iz banane. Več mesecev so stale na policah in nihče se jih ni hotel niti dotakniti. Nekega dne so prišli v trgovino tujci. Kupili so vse čokolade Čoko-banana. Ko so otroci to videli, so stekli v trgovino, da bi poskusili čokolado.

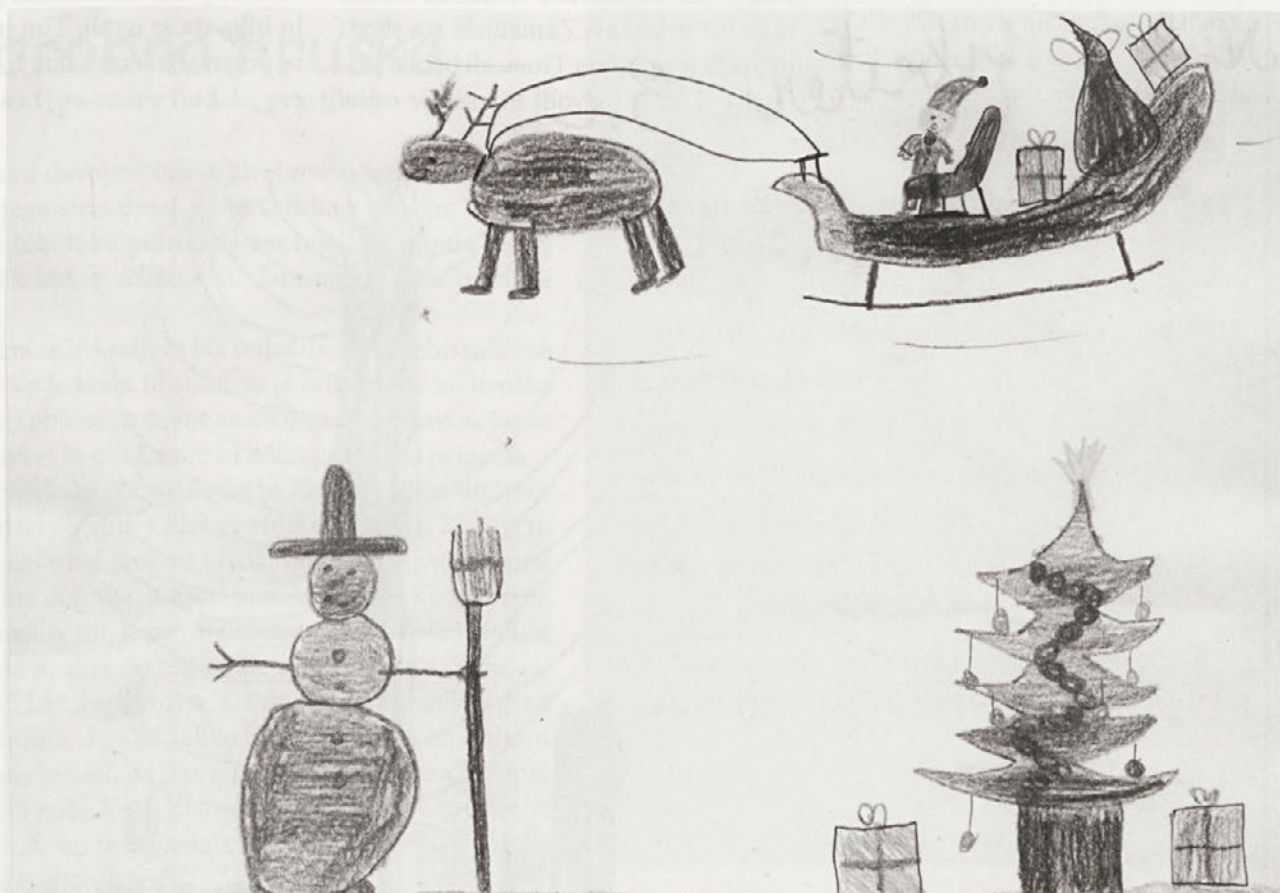
Po tem dogodku so vsi imeli najraje čokolado Čoko-banana. Ugotovili so, da je čokolada iz banane vseeno dobra. Od tistega dogodka je Berd spet odprl tovarno Čoko-čoko. Tudi mesto so preimenovali v Čoko-banana. Sara in Maja sta

postali slavni. Ko sta odrasli, sta postali delavki tovarne. Kdo ve, morda sta še danes tam, in kdo ve, kako dolgo še bosta.

Katarina Golc, 5. a

Neja Kelc, 3. c

Nik Arbeiter, 3. c

Božično presenečenje

Bil je dan pred božičem. Špela je sedela ob kaminu in si grela roke. Bila je žalostna, ker ni vedela, kaj bi podarila svoji družini za božič. Očka jo je vprašal, če bo pomagala postaviti božično jelko. »Z veseljem!« je rekla. Ko so postavljali jelko, je mama Špelo vprašala, če bi ji pomagala speči piškote. »Seveda, zelo rada ti bom pomagala, mama,« je rekla Špela.

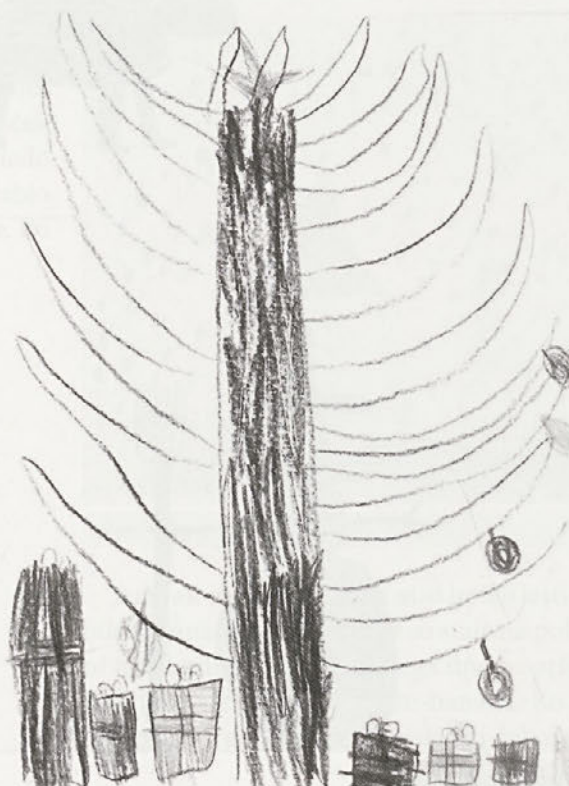
Postavili so jelko, mama in Špela sta odšli v kuhinjo. Ko so se piškoti pekli, je Špela odšla v svojo sobo. Usedla se je na posteljo in začela resno razmišljati. Pomislila je na želje svoje družine in se odločila, da jim bo s svojimi prihranki kupila nekaj, kar si vsak želi. Obula se je, oblekla in vprašala mamo, če lahko gre malo ven. Mama je privolila in Špela je naskrivaj vzela denarnico in se odpravila v bližnjo trgovino. V trgovini je še enkrat pomislila, kaj si njena družina želi. »Aha! Že vem!« je vzkliknila. Prodajalka je vprašala, ali imajo parfume (za mamo, ki je nora nanje) in pisarniški pribor (za očka, ki dela v pisarni). Prodajalka ji je izročila stvari in Špela je hotela plačati, a ni našla denarnice. Prodajalki je rekla, da je pozabila denarnico

in če se lahko čez nekaj minutk vrne. Ko je Špela tekla po ulici, je kar naenkrat na tleh zagledala svojo denarnico, se veselo nasmehnila in hitro stekla nazaj po ulici v trgovino. Prodajalki je nastavila denar na pult in vprašala, ali ima dovolj. A žal je bila prepozna. Prodajalka ji je odvrnila: »Žal mi je, parfum in pisarniški pribor sta že prodana.« »Kaj?« je bila vsa iz sebe. Pobrala je denar, žalostna in jezna hkrati je odšla proti domu. Kar naenkrat jo je prešinilo. Stekla je nazaj v isto trgovino in vprašala, kdo je kupil parfum in pisarniški pribor. Prodajalka je rekla, da nek fant. Vprašala jo je, kako fant izgleda, saj ga mogoče lahko prepozna. Prodajalka je začela opisovati fanta. Ker je Špela stala ravno ob oknu, je naenkrat zagledala fanta, ki je ustrezal opisu prodajalke. Brez besed je stekla iz trgovine in zunaj ustavila fanta s črnimi lasmi, ki je v roki držal vrečko tiste trgovine. »Zdravo, jaz sem Špela. Si ti mogoče tisti fant, ki je kupil parfum in pisarniški pribor?« je vprašala Špela. »Ja,« je rekel fant. Ime mu je bilo Tim. Špela je vprašala Tima, ali bi ti dve stvari zamenjal za avtomobilček, ki ga je Špela imela v žepu, ker ga je enkrat nekje dobila. Ko je Špela pokazala avtomobilček, je Tim navdušeno vzkliknil: »Samo ta še mi manjka!« Zamenjala sta stvari in Špela je vprašala Tima, ali bi bila prijatelj. Tim je privolil in vsak je odšel

proti domu. Ko je Špela prišla domov, je darila neopazno odnesla v svojo sobo. Zavila je darila in še napisala pismo za Božička. Napisala je, da si želi belega mucka. Potem so z družino praznovali božič. Darila in pismo je ponoči, ko sta starša spala, odnesla pod jelko. Zraven pisma je dala še kozarec mleka in piškote. Zjutraj se je vesela vstala iz postelje, ker je vedela, da je božično jutro. Starša sta bila v dnevni sobi. Ko je Špela pogledala pod jelko, je kar naenkrat zagledala belega mucka, ki je spal. Na sebi je imel ovratnico, na kateri je pisalo *Za Špelo*. Špela je skočila v zrak od veselja. Mami in očku je povedala, kaj je dobila za božič in starša sta bila zelo vesela. Bil je teden po božiču in Špela se je zunaj igrala z muckom, ki mu je dala ime Bela. Ko se je igrala z njim, je videla, da gre po cesti Tim. Vzkliknila je: »Hej, Tim!« Ko jo je Tim opazil, je pritekel k njej. Ob sebi je imel kužka. »Zdravo, Špela!« jo je pozdravil. »O, nisem vedela, da imaš kužka! Kako je lep,« je odvrnila Špela. »Ja, ime ji je Biba. Tudi jaz nisem vedel, da imaš ti muco! Tudi tvoja muca je lepa. Kako pa ji je ime?« je Tim znova vprašal. »Moji muci je ime Bela, ker je bela. A bi prišel na sok?« je zanimalo Špelo. »Z veseljem,« sta končala pogovor. Bela in Biba sta se igrali, Tim in Špela pa sta se pogovarjala ob soku.

Lea Finžgar, 5. a

ZIGA

Taja Štumberger, 3. a

Čarobna hruška

(po vzoru ljudske pravljice)

Nekoč pred davnimi časi je živel reven kmet, ki ni imel hrane za svojega sina. Imel pa je čarobno hruško. Vsakih sedem dni je bila tako polna, da sta hruške pobrala in jih spravila v velik koš, v veliko klet. Tam pa je živila prijazna vila Zlatica.

Nekega dne se je kraljeva hči odločila, da bo obiskala vse kmete v vasi. Ko je kmet to slišal, se je odločil, da bo hruške prodal in kupil obleko in čevlje za svojega sina. Ravno, ko se je sin lepo oblekel in obul, se je s kočijo pripeljala princesa.

Vse bi potekalo dobro, če ne bi Zlatica začela umirati. Ko je kmet prišel po vino v klet, je videl umirajočo Zlatico in spoznal, da ne bi smel prodati hrušk, saj je tam živila. Kmet, ki ga je bila sama dobrota, je začel pretakati solze. Ko sta prišla princesa in kmetov sin, je prosil princeso, da prinese iz gradu veliko hrušk, ki pa morajo biti polite z limoninim sokom, saj bo samo tako Zlatica spet oživila. Princesa je pohitela v grad in kuharici ukazala, da ji da veliko hrušk, politih z limoninim sokom. Ukazala je tudi, da ji pripravi kruh. Princesa je zopet odhitela k revni koči. Ko je Zlatica zagledala vse te hruške, je bila presrečna. A ko je zagledala kruh, je bila še bolj vesela, saj je bil njena najljubša jed.

Zlatica, ki je bila pravična vila, je princesi pričarala polno

zlatih oblek, kmetu boljšo hišo in njegovemu sinu hruške, ki jih je kmet prodal. Princesa in kmetov sin pa sta se zaljubila, se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Taja Potočnik, 4. a

Najbolj vesel sem, kadar:

- mi uspe nekaj, kar si močno želim. Lara
- ko grem kam na obisk. Karin
- igram harmoniko in pojem. Alen R.
- igram igrice in gledam televizijo. Leon
- dobim božična darila. Primož
- igram nogomet s prijatelji in dobim nove »kopačke«. Anže
- smo z družino skupaj in smo vsi zdravi. Lea
- me kdo pohvali in sem s prijateljicami. Kaja B.
- je moj očka doma. Rebeka
- igram violino. Katarina
- sem s prijatelji in ko dobim telefon. Alen M.
- me kdo pohvali. Aljaž
- dobim kakšno darilo, npr. kolo GTA5. Marsel
- grem na bowling in dobim dobro oceno. Nuša
- komu pomagam in ko sem s prijateljem. Žan
- smo z družino srečni in zdravi. Kaja S.

Misli zapisali učenci 5. a

Naravoslovni dan pod naslovom »Ni jabolka brez čebele«

23. oktobra se je dan začel kot po navadi, ampak namesto torb smo vzeli s seboj manjše nahrbtnike, saj smo imeli naravoslovni dan. Tema naravoslovnega dne je bila Ni jabolka brez čebele.

Mlade novinarke smo se zbrale ob 10. uri, se podale po učilnicah ter beležile in fotografirale številne dejavnosti, ki so se jih lotili učenci. Najprej smo šle v 8. a, kjer je že prav dišalo po medenjaki in jabolčnem zavitku. Nato smo se podale v 5. a, v katerem so izdelovali lesene zaboje za sadje, in v 4. a, kjer

so pripravljali jabolčno marmelado ter oblikovali mini lesene škatlice s potiski. Izdelovali so tudi plakate na teme jabolko, čebela, med in to v 6. a razredu. 1. a, 2. a, 3. a in 3. c pa so delali sadna nabodala in se zraven sladkali. Vzdušje na šoli je bilo prav živahno. Moji sošolci in sošolke so izdelovali satovje ter velike čebele iz plastenk, kasneje pa oblikovali plakat Tradicionalni slovenski zajtrk. 9. a so dopoldan pridno pomagali gospodinjam ter skuhalo, spekli različne jedi iz krompirja. Svoje izdelke so predstavili v šolski jedilnici, kjer je potekala mini razstava, ter ob dnevu šole na lokaciji Zavrč.

Nastale so čudovite stvari in na ta način smo uspeli udeležiti številne zanimive ideje. Tema je bila zelo zanimiva in učencem zelo blizu.

Zala Horvat, učenka ŠNO, 7. a

Prijetno vzdušje na jesenskem tehniškem dnevu

V sredo, 22. 10. 2014, smo v okviru projektnega tedna izvedli prvi tehniški dan na naši šoli. Mlade novinarke smo se odločile, da ga vzamemo pod drobnogled. Ogledale smo si delo po razredih in naredile nekaj lepih fotografij.

Zbrale smo se ob 10. uri in kot prve obiskale učence 9., 8. in 6. razreda. Poslikavali so panjske končnice. Pri delu so uporabljali tempera barve. Pri izbiri motivov so bili zelo domiselni. Učenci 7. a razreda smo izdelovali čebelice in satovje. Za čebelice smo uporabili večjo plastenko, peno za krila, usnje za nos, usta in oči ter izolir trak za proge na telesu. Za satovje pa šelešamer in lepilo. Zatem smo se odpravile v 5. razred, kjer so izdelovali zaboje za sadje. Učenci so bili zelo spretni pri delu in v razredu so glasno odzvanjali udarci kladiv po žebličkih. Lahko smo si predstavljale, kot da smo v kakšni lesarski delavnici. V 4. razredu so izdelovali manjše lesene škatlice za suho sadje, ki so jih kasneje okrasili z različnimi motivi. V 3., 2. in 1. razredu pa so oblikovali in barvali sadje

in čebelice. Za sadje so uporabljali zmečkani papir, ki so ga nato skaširali ter pustili nekaj dni, da se je posušil. Izdelovali so jabolka, slive, grozdje, hruške ... Za čebelice so uporabili tulce, ki so jih oblepili z rjavim in rumenin papirjem, nanj zalepili žičke kot tipalke ter peno, ki je služila za krilca. Nastali so simpatični, domisljeni izdelki, učenci pa so se pri delu prav zabavali.

Izdelki, ki so nastali, so imeli svoj namen. Uporabili so se za dekoracijo v šoli in scensko postavitve ob prireditvi v Zavrču. Vsi izdelki so bili razstavljeni v Medeni in Jabolčni sobi, ki sta svoja vrata odprli v petek ob dnevu šole na lokaciji Zavrč.

Andreja Štumberger,
učenka ŠNO, 7. a

Tehniški dan v predprazničnem vzdušju

Prvega decembra 2014 je na naši šoli potekal že drugi tehniški dan. Učenci so ga pričeli z navdušenjem in v zraku je bilo čutiti nekaj predprazničnega ...

Učenci 1. a razreda so pridno izdelovali voščilnice, praskanke in okrasne smrečice z bleščicami. Voščilnice so pobarvali in okrasili z zimskimi in prazničnimi motivi, za smrečico pa so potrebovali karton, ki so ga oblepili z volno, za piko na i pa so dodali še bleščice. Praskanko so izdelali tako, da so papir pobarvali z jajčno barvo in jo kasneje izpraskali. Učenci drugega razreda so ravno tako izdelovali voščilnice z zanimivimi motivi ter mini Božičke iz tulcev. V tretjem razredu so oblikovali voščilnice, na katerih so izstopale snežinke in smrečice. Za izdelavo so uporabljali kolaž papir. Kasneje so prišle na vrsto še praznične lučke, ki so nastale s pomočjo napihnjenega balona, ki so ga oblepili z vrvico ali volno, pustili stati, da se je vse posušilo, in ga kasneje prebodli. Dobili so krasne praznične lučke. Učenci petih razredov so izdelovali božično drevo in voščilnice. Drevo so izdelali iz koščkov narezanega lesa, ki so ga pozneje prebarvali in vanj naredili luknje, da so koščke povezali v celoto, v božično drevo. Zelo domiselno in posebno. Presenetili so nas z voščilnicami, ki so jih krasili raznobarni gumbki. Učenci na predmetni stopnji so izdelovali posebne voščilnice in okraske, presenetili so s svojimi idejami.

Delo na šoli je potekalo umirjeno, učenci so se potrudili pri

2014. 12. 01 05:21

2014. 12. 01 05:29

svojih izdelkih, saj so bili le-ti razstavljeni na sejmu ob prazniku sv. Barbare in na bazarju po praznični prireditvi Praznikom naproti, ki je bil v Cirkulanah 9. decembra, v Zavrču pa dva dni kasneje.

Andreja Štumberger, 7. a

Športni popoldan

V četrtek, 16. 10. 2014, je potekal drugi športni popoldan. Tokrat smo se odpravili na Ptuj.

Ob 12.45 smo se učenci iz Cirkulan zbrali pred šolo, kjer smo nestrpno čakali prihod avtobusa iz Zavrča. Ko je avtobus prispel, smo se posedli in razdelili v dve skupini. Prva skupina smo bili učenci 7. a in b razreda, druga skupina pa učenci 8. a in b razreda. Prva skupina smo se najprej odpravili na golf, kjer nam je trener golfa predstavil ta šport in nas naučil pravilne drže. Nato nam je pokazal nekaj udarcev. Zatem smo bili na vrsti mi. Postavili smo se v vrsto s primerno varnostno razdaljo in začeli igrati. Bilo je drugače, kot smo pričakovali. Mislili smo, kako zelo la-

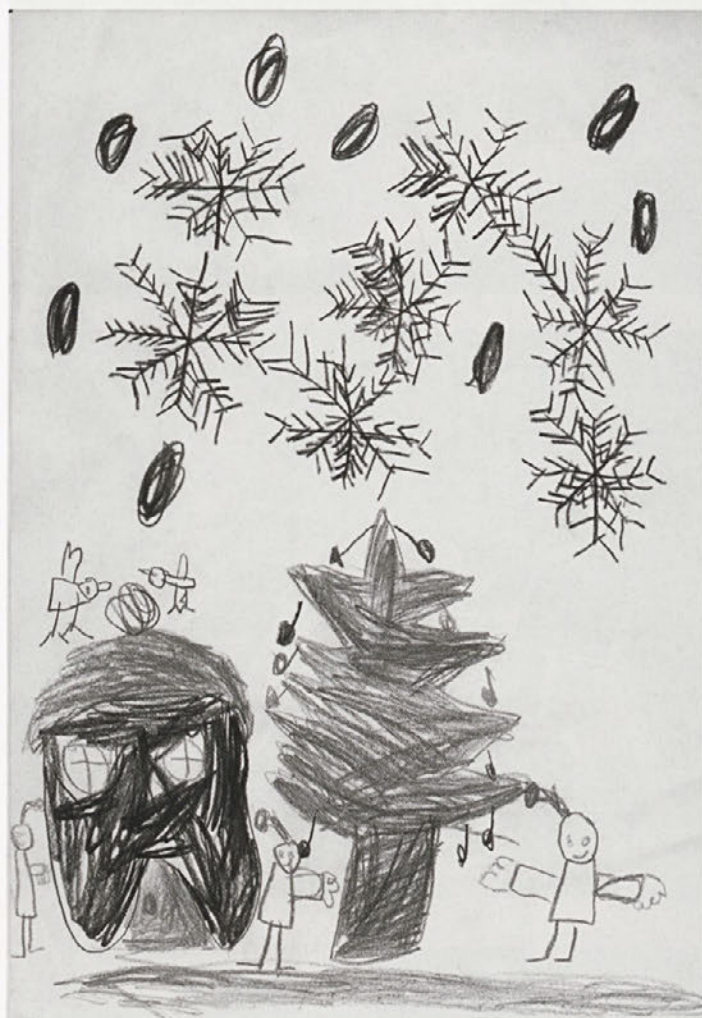
hek šport je to, vendar temu ni tako. Že prijem palice je zapleten, potem pa še občutek in zadevanje luknje, a vseeno smo se smejali in zabavali. Ko je naš čas potekel, smo se odpravili proti tenis igrišču. Tam smo se razdelili v dvojice, dobili smo loparje in kaj hitro ugotovili, da tudi tenis ni mačji kašelj, vendar se s tem nismo obremenjevali. Po igranju je sledila malica, nato pa še kratek ogled treninga mladega igralca. Domov smo odšli veseli in razposajeni, pa tudi utrujeni. Odpravili smo se na avtobus in se odpeljali do Cirkulan ter izstopili. Tako se je končal še en lep športni popoldan.

Andreja Štumberger, 7. a

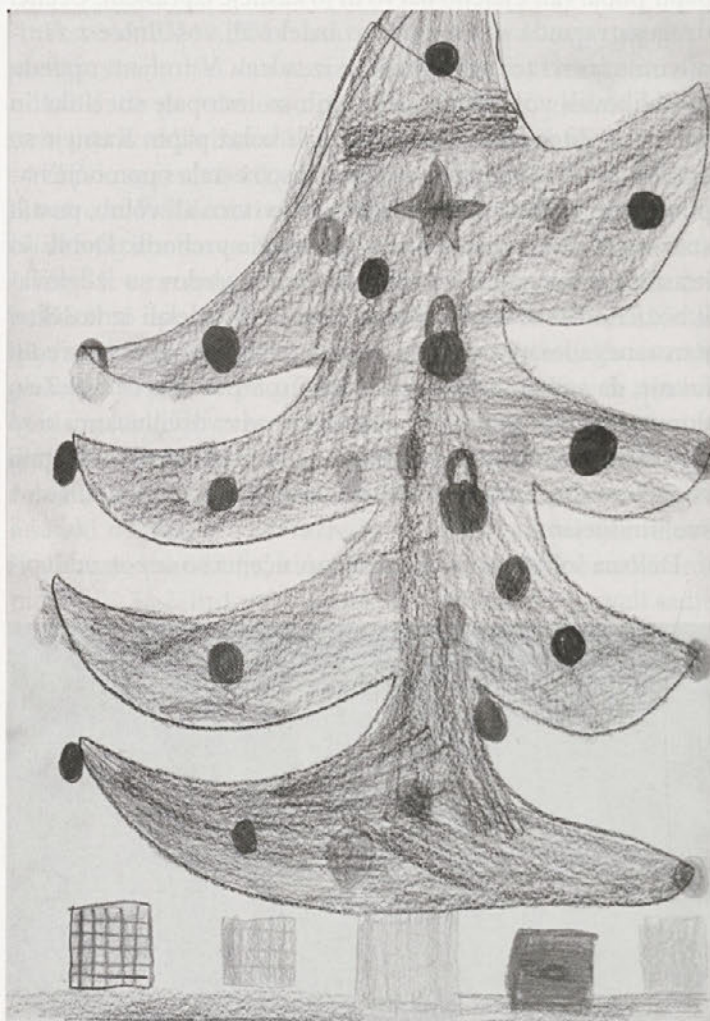
Po pouku smo se zbrali na igrišču s kolesi in čeladami ter odkolesarili na ranč v Zavrč. Pot ni bila preveč dolga, zato smo kar hitro prispeli. Odložili smo kolesa in čelade ter se z velikim veseljem odpravili do konjev. Sprva zaradi strahu nihče ni hotel jahati. Čez nekaj časa pa smo se že začeli prepirati, kdo bo jahal in kdo ne. Jahali smo vsi, nekateri celo dvakrat. Nato smo še pomalicali, si nadeli čelade ter spet sedli na kolesa. Ko smo prispeli do šole, smo poklicali starše, da so prišli po nas.

Meni osebno je bil ta popoldan zelo lep, saj sem naredila nekaj za svoje telo.

Zala Horvat, 7. a

Maša Kelc, 1. a

Ana Zavec, 2. a

Romeo in Julija današnjih dni

Poletja je bilo konec in prišla je jesen, nekateri bi rekli, da je prišla prehitro ali celo nenadoma. Nastopil je čas, ko se je listje na drevesih obarvalo v lepe, tople jesenske barve. Jesen je čas, ko nekateri začnejo uresničevati skrite sanje, morda išče kdo ljubezen in kaj več, morda bo jo to jesen tudi našel. Vsak si želi biti ljubljene in vsako dekle išče svojega princa na belem konju. Ena izmed teh deklet je bila tudi Elisa.

Bil je tipičen jesenski dan. Elisa je ležala na postelji in prebirala svojo najljubšo knjigo. Elisa Maria Lah je bila tipična najstnica, stara 16 let. Imela je dolge svetlo rjave lase. Njene oči so bile rjavo zelene barve. Ker je bila kratkovidna, je nosila kontaktne leče, doma pa si je nadelala očala. Bila je svetle polti in vitke postave. Elisa se je rada modno oblačila. Doma je bila najraje v kratkih hlačah in majicah s kratkimi rokavi, v hladnejših dneh pa si je oblekla trenirko in topel pullover. Živel je s svojo mamo Katarino, očetom Markom in starejšim bratom Mihaelom. Z bratom se je zelo dobro razumela, povedala mu je skoraj vse svoje skrivnosti. Imela pa je tudi kakšno skrivnost, ki je ni zaupala nikomur. Elisa je bila prijazna, spoštljiva in radodarna punca, zelo rada je prisluhnila vsakemu, ki je imel kakšen problem, in temu je tudi z veseljem pomagala, predvsem pa je zelo rada pomagala starejšim ljudem.

Bil je ponedeljek, prvi dan jesenskih počitnic, kar je pomenilo, da bi lahko Elisa spala dlje, a to ni bilo mogoče, saj je imel njen brat Mihael na obisku svoje prijatelje. Mi-

hael je bil 19-letni fant, ki je ves svoj prosti čas preživel z igranjem igrice. Imel je kratke rjave lase, rjavo zelene oči, bil je svetle polti in mišičast, saj je preživel vsaj deset ur na teden v fitnesu. Elisa se je vstala in najprej odšla v kopalnico, kjer se je uredila. Oblekla je oprijete, visoke, črne kavbojke in oprijeto belo majico z dolgimi rokavi, dodala pa je še vijoličen šal. Odpravila se je v dnevno sobo, kjer je bil njen brat s prijatelji. Elisa je poznala vse njegove prijatelje, razen enega, ki ga je tega dne videla prvič. Sploh se ni zavedala, da je že nekaj časa strmela v tega skrivnostnega, čednega in mišičastega fanta. Ko se je končno zavedala, kaj počne, se je hitro vrnila v realnost. Čeden fant se ji je nasmehnil in ji pomežiknil, Elisa pa je hitro pogledala stran, da bi skrila rdečico, ki se ji je pojavila na obrazu. Odšla je v kuhinjo, kjer jo je že čakal zajtrk, ki ji ga je vsako jutro pripravila mama. Po končanem zajtrku se je vrnila v dnevno sobo. Brat se ji je nasmehnil in jo povabil, naj prisede. Nekaj časa je še stala in jih opazovala, nato pa je le našla pogum in prisedla k svojemu bratu. Nasproti nje je sedel čeden bratov prijatelj. Elisa je skušala spregledati poglede, ki ji jih je namenil čeden fant, in se je osredotočila na igrice, ki so jo ravnokar igrali fantje. Čez nekaj časa je odšla v svojo sobo in mislila na poglede in nasmehne fanta, ki jo je tako prevzel in pritegnil. Naenkrat je nekdo potrkal na vrata njene sobe. Preden je sploh uspela reči, naj vstopi, je že pred njo stal čeden fant in se ji nasmehnil. Elisa ni vedela, kaj naj reče. Gledala

ga je s presenečenim obrazom, saj ni mogla verjeti, da je prišel k njej v sobo. Približal se ji je, Elisa pa je čakala, kaj ji bo povedal. Končno je spregovoril. Predstavil se ji je in Elisa je izvedela, da mu je ime Jakob. Tako sta se torej uradno spoznala. Jakob ji je začel pojasnjevati, zakaj je prišel v njeno sobo. Povedal ji je, da mu je všeč, da se je zaljubil vanjo na prvi pogled in jo zato vabi na zmenek, da se bolje spoznata. Jakob je bil 20-letni fant, ki je še zmeraj obiskoval srednjo šolo, saj je dva letnika srednje šole ponavljal. Imel je kratke svetlo rjave lase, njegove oči so bile čokoladno rjave barve, njegova polt je bila svetla. Najraje je bil oblečen v trenirko, v hladnejših dneh pa si je oblekel kakšen prevelik pullover. Njegov oče je bil zelo nasilen, večkrat ga je pretepel, zato so se z mamo Patricijo, sestro Jasno in bratom Janom preselili. Patricijo je možovo obnašanje do svojega sina zelo presenetilo, saj ni bil vedno takšen. Jakob je bil prijazen fant, s svojo sestro in bratom se je zelo dobro razumel.

Elisa je Jakoba nekaj časa samo gledala, nato pa je le rekla, da ne upa niti pomisliti, da bi šla z njim na zmenek, saj jo je strah, kaj bodo na to rekli starši in njen brat, saj je Jakob štiri leta starejši od nje, ona pa je še mladoletna. Povedala mu je, da je prijeten fant, v resnici pa se je vanj zaljubila. Jakob ji je predlagal, da se na začetku lahko dobivata naskrivaj in tega nikomur ne povesta. Elisa je nekaj časa oklevala, nato pa je le privolila. Jakob je začel skakati od veselja, Elisa pa se mu je potihem smejala. Ko se je končno umiril, je stopil

do nje, jo poljubil na lice in se poslovil. Odšel je nazaj k svojim prijateljem, da ne bi kaj opazili. Elisa se je ulegla na posteljo in začela sanjariti o prvem zmenku, ki jo čaka. Morda je končno našla nekoga, s katerim bo doživela svoj prvi poljub.

Zvečer se je Elisa odpravljala spat, ko je nenadoma v sobo prišel Jakob. Začudena ga je pogledala. Jakob se ji je približal, ji v roko dal listek, nato pa hitro odšel iz sobe. Na listu je bila napisana Jakobova telefonska številka, ki si jo je takoj vnesla v svoj telefon. Najbolj je bila vesela datuma, ki ji ga je sporočil, ko bosta šla na prvi zmenek. Listek je pospravila na varno mesto in zaspala z mislimi na Jakoba.

Napočil je dan njunega prvega zmenka. Elisa je na ta poseben dan oblekla kratko modro oblekico, dodala je še nekaj nakita, se naličila, uredila pričesko in obula čevlje z visokimi petami. Ob devetih je ugasnila luč v sobi in se tiho izmuznila skozi okno. Na vogalu jo je že čakal Jakob. Ko je prišla do njegovega avtomobila, ji je odprl vrata kot pravi »kavalir« in odpeljala sta se na prvi zmenek, ki je bil za Eliso zelo romantičen. Jakob je poskrbel, da sta se oba noro zabavala, imela sta se tako čudovito, da je Elisa ostala brez besed. Na koncu zmenka, ko sta oba sedela v avtomobilu pred Elisino hišo, se ji je Jakob približal in nekaj časa sta se samo zaljubljeno gledala. Jakob je poljubil Eliso. Končno se je zgodil njen prvi poljub, na katerega je tako dolgo čakala. Elisa mu je poljub vrnila in se nasmehnila. Poslovala sta se in Jakob je Eliso obljubil,

da jo bo poklical, da se bo sta dogovorila, kdaj se vidita naslednjič. V svojo sobo se je vrnila skozi okno, se preoblekla v spalno srajco in zaspala ob mislih na Jakobove ustnice na svojih. Tako se je začela ljubezen z Jakobom. Skoraj vsak dan sta se nekje naskrivaj dobila. Nekega večera je Jakob Eliso presenetil z velikim šopkom rož, nato pa ji je še zapel pesem, ki jo je sam napisal. Elisa je bila očarana. Jakoba je objela in ga strastno poljubila. To je bil njun najsrečnejši trenutek in tako je Elisa tudi uradno postala Jakobovo dekle.

Neko soboto sta Jakob in Elisin brat Mihael igrala igrice. Elisa ju je opazovala, seveda so njene oči ves čas občudovale Jakoba. Jakob ji je pogled in nasmeh vračal, zaradi česar je komaj skrivala svoja rdeča lička. Ko je Mihael odšel v kuhinjo, se je Jakob približal Elisi in jo poljubil. Poljub je bil dolg in strasten. S poljubljanjem sta bila tako zaposlena, da nista opazila, kdaj se je njen brat vrnil v dnevno sobo. Mihael je ob

pogledu na njuno poljubljajenje takoj stekel v svojo sobo. Elisa je stekla za njim in se skušala pogovoriti, vendar je ni hotel poslušati. Trkala je na vrata njegove sobe in ga prosila, naj ji odpre. Mihael ji ni hotel prisluhniti. Jakob je brez uspeha poskušal pomiriti Eliso, ki je začela histerično jokati. V tistem trenutku sta se domov vrnila Elisina starša. Slišala sta Elisino jokanje in vpitje. Zagledala sta hčerko, ki je trkala na vrata Mihaelove sobe, in Jakoba, ki ji je nekaj prigovarjal. Mama je vprašala, kaj se je zgodilo. Iz sobe je prišel Mihael. Elisa ga je hotela objeti, a jo je odrinil. Mihael je očetu in mami povedal, kaj je videl. Oče se je približal Jakobu in ga močno udaril, Jakob pa ga je z vso močjo udaril nazaj. Oče je nato Jakoba zgrabil za ovratnik in ga nagnal iz hiše. Elisa je še močneje zajokala, saj ni mogla verjeti, da se to res dogaja. Hotela je steči za njim, a jo je mama ustavila. Med jokom je razlagala, da je to njen fant in da ga tako močno ljubi, da si ne zna

predstavljati življenja brez njega. Oče in mama sta ji rekla, da ne sme nikoli več videti Jakoba. Ko je Elisa slišala te besede, je stekla iz hiše in nato na cesto. Bila je zelo zmedena in tako ni opazila avtomobila, ki se ji je približeval. Slišala je, da jo nekdo kliče, a glasu ni prepoznala. Na ves glas je zaklicala: »Jakob!« V tistem trenutku jo je zadel avto in mrtva je obležala na tleh. K njej je pritekel Jakob, ki se je skrival za vogalom hiše in čakal, da se bo prepir v hiši končal. Misli se je skrivaj pritiho tapiti k Elisi v sobo. V grozi je spoznal, da ljubezen njegovega življenja mrtva leži pred njegovimi očmi. Močno jo je objemal in klical ime svoje ljubljene.

Življenje ni vedno pravično, še posebno ne, če izgubimo osebo, ki smo jo imeli najraje. To se je zgodilo Jakobu, pa seveda tudi Elisinin staršem in bratu, ki si nikoli ne bodo odpustili, da so Elisi prepovedali ljubezen z Jakobom.

Nina Gorenjak, 9. a

OGZ Ptuj ob koncu leta

Počasi se poslavljamo od leta 2014 in veseli smo lahko, da v našem okolju ni bilo večjih naravnih nesreč, če izvzamemo žledolom v začetku meseca februarja, ki pa na našem področju še daleč ni dosegel takšnih razsežnosti kot v nekaterih delih Slovenije. Ob tem smo na pomoč priskočili našim kolegom in prebivalcem Postojne ter njene širše okolice. Še enkrat več se je pokazalo, da brez gasilcev ni uspešnega reševanja. Naša množičnost in pripravljenost do nesebične pomoči komur koli ne pozna meja in ne besed: »Ne zmorem, ne znam ...«

Veliko dela posvečamo izobraževanju in še posebej delu z mladimi. Skozi igro in druženje skušamo prikazati pomembnost našega dela. Na takšen način želimo poskrbeti za našo prihodnost in razvoj gasilstva v prihodnje. Vesel sem, da smo pri tem uspešni, saj se članstvo naših najmlajših gasilcev nenehno povečuje.

V mesecu novembru je štab operative pod vodstvom po-

veljnika Zvonka Glažarja pripravil eno največjih gasilskih vaj v tem delu Slovenije. Blizu tristo gasilcev iz vseh prostovoljnih gasilskih društev OGZ Ptuj je na terenu preverjalo svoje znanje.

Niti za trenutek nismo pozabili na naloge, ki nam jih nalaga zakonodaja. Ob tem si ves čas želimo zagotoviti našim gasilskim društvom in regiji strokovno in tehnično podporo. Želimo iti po poti najboljših. S skupnimi močmi smo in bomo uspeli.

Naj bo leto, v katerega stopamo, naklonjeno izpolnitvi vseh vaših želja, vseh tistih drobtin, ki delajo življenje bogato in nenadomestljivo. Bogastvo je v nas in bogastvo je, če le-to delimo med ljudi ...

Predsednik OGZ Ptuj:
Marjan Meglič

Defibrilator v novem letu pri vходу v stanovanjsko-poslovni objekt

Občina Cirkulane je že pred dvema letoma preko Civilne zaščite nabavila defibrilator, ki lahko reši marsikatero življenje. Do sedaj se je ta nahajal v gasilskem vozilu. Po tehtnem premisleku smo se odločili, da ga premestimo v priročno omarico na vsem dostopno mesto.

Tako se bo defibrilator od novega leta naprej nahajal v omarici pri vходу v stanovanjsko-poslovni objekt, zraven vхода v pošto. Če se bo pojavila potreba po njegovi uporabi, bo dostopen vsem. Varovan bo s snemalno kamero, ki bo beležila vsako uporabo defibrilatorja.

Želim, da ga ne bi bilo potrebno nikoli uporabiti, če pa že, naj bo to po navodilih za uporabo, ki jih vsebuje defibrilator v svojem programu, ko ga odprete. Ob tem pa ne pozabite poklicati na številko 112.

Podpoveljnik CZ Cirkulane:
Ivan Tetičkovič

Defibrilator kmalu na novi lokaciji v centru Cirkulan.

Mladi gasilci izdelovali voščilnice

Komisija za delo z mladino na OGZ Ptuj je za mlade člane gasilskih društev v letošnjem letu pripravila že vrsto aktivnosti. Poleg gasilskega tabora in gasilskega kviza je v novembru uspešno izpeljala še delavnico izdelovanja novoletnih voščilnic.

Velika dvorana Gasilskega doma Ptuj je bila 20. novembra polna mladih gasilcev. Zbralo se jih je okrog 130 z mentorji. Pokazali so izjemen interes in svojo mladostno ustvarjalno energijo. Nastali so čudoviti praznični motivi, ki letos krasijo gasilske voščilnice. Ekipa PGD Cirkulane s poveljnikom Ivanom Tetičkovičem na čelu je bila zelo zavzeta in ustvarjalna pri svojem delu.

Besedilo in foto: TM

Gasilski podmladek PGD Cirkulane s poveljnikom društva na delavnici OGZ v ptujskem gasilskem domu.

Nastale so barvite praznične voščilnice.

